

Istungidokument

A9-0230/2021

5.7.2021

RAPORT

tulevaste kalurite ning kalandussektorisse töötajate uue põlvkonna
ligimeelitamise ja rannikukogukondades töökohtade loomise kohta
(2019/2161(INI))

Kalanduskomisjon

Raportöör: Manuel Pizarro

SISUKORD

	lk
EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK.....	3
SELETUSKIRI.....	27
TÖÖHÕIVE- JA SOTSIAALKOMISJONI ARVAMUS	29
TEAVE VASTUVÕTMISE KOHTA VASTUTAVAS KOMISJONIS.....	39
NIMELINE LÕPPHÄÄLETUS VASTUTAVAS KOMISJONIS	40

EUROOPA PARLAMENDI RESOLUTSIOONI ETTEPANEK

tulevaste kalurite ning kalandussektorisse töötajate uue põlvkonna ligimeelitamise ja rannikukogukondades töökohtade loomise kohta (2019/2161(INI))

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse Euroopa Liidu lepingu (ELi leping) artikli 3 lõikeid 2 ja 3 ning Euroopa Liidu toimimise lepingu (ELi toimimise leping) artikli 4 lõike 2 punkte a, d ja k ning artikleid 9, 153 ja 174,
- võttes arvesse ELi toimimise lepingu artiklit 349,
- võttes arvesse komisjoni 24. oktoobri 2017. aasta teatist „Tugevam uuendatud strateegiline partnerlus ELi äärepoolseimate piirkondadega“ (COM(2017)0623),
- võttes arvesse nõukogu 19. detsembri 2016. aasta direktiivi (EL) 2017/159, millega rakendatakse Euroopa Liidu põllumajandusühistute üldise liidu (Cogeca), Euroopa Transporditöötajate Föderatsiooni (ETF) ja Euroopa Liidu kalandusettevõtete riiklike organisatsioonide ühenduse (Europêche) vahel 21. mail 2012 sõlmitud kokkulepe, mis käsitleb Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni 2007. aasta kalandustöö konventsiooni rakendamist¹,
- võttes arvesse määrust (EL) nr 1380/2013 ühise kalanduspoliitika kohta²,
- võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee 25. septembri 2019. aasta arvamust teemal „Kalanduse sotsiaalne mõõde“ (ettevalmistav aramus)³,
- võttes arvesse Ühinenud Rahvaste Organisatsiooni mereõiguse konventsiooni (UNCLOS),
- võttes arvesse rahvusvahelist konventsiooni inimelude ohutusest merel (SOLAS),
- võttes arvesse Rahvusvahelise Mereorganisatsiooni (IMO) konventsiooni,
- võttes arvesse Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni (ILO) asutamise konventsiooni,
- võttes arvesse 1977. aasta Torremolinose rahvusvahelist kalalaevade ohutuse konventsiooni,
- võttes arvesse 1993. aasta Torremolinose protokollit ja 2012. aasta Kaplinna lepingut, millega ajakohastatakse ja muudetakse Torremolinose konventsiooni,
- võttes arvesse 1995. aasta kalalaevade laevapere liikmete väljaõppe, diplomeerimise ja

¹ ELT L 25, 31.1.2017, lk 12.

² ELT L 354, 28.12.2013, lk 22.

³ ELT C 14, 15.1.2020, lk 67.

vahiteenistuse aluste rahvusvahelist konventsiooni,

- võttes arvesse ÜRO Toidu- ja Põllumajandusorganisatsiooni (FAO) kalandusosakonna 2001. aasta ringkirja nr 966 „Safety at sea as an integral part of fisheries management“ (Ohutus merel kui kalavarude majandamise lahutamatu osa),
- võttes arvesse FAO 2020. aasta aruannet maailma kalanduse ja vesiviljeluse olukorra kohta,
- võttes arvesse Rahvusvahelise Tööorganisatsiooni 2007. aasta kalandustöö konventsiooni (nr 188),
- võttes arvesse IMO 2005. aasta vabatahtlikke suuniseid väikeste kalalaevade projekteerimise, ehitamise ja varustuse kohta,
- võttes arvesse Euroopa Liidu kalandusettevõtete riiklike organisatsioonide ühenduse (Europêche), Euroopa Liidu Põllumajandusühistute Liidu (COGECA) kalandusosakonna ja Euroopa Transporditöötajate Ametiühingute Liidu 2000. aasta detsembri aruannet „Mutual Recognition of Certificates in the Sea Fishing Sector in Europe“ (Sertifikaatide vastastikune tunnustamine Euroopa merekalapüügisektoris), tuntud ka kui Bénodet’ aruanne,
- võttes arvesse Euroopa Meresõiduohutuse Ameti (EMSA) 2019. aasta ülevaadet laevaõnnetuste ja intsidentide uurimise kohta,
- võttes arvesse komisjoni kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee (STECF) 26. septembri 2019. aasta aruannet ELi kalandussektori sotsiaalandmete kohta (STECF 19-03),
- võttes arvesse STECFi 2019. aasta majandusaruannet ELi kalalaevastiku kohta (STECF 19-06) ja 2020. aasta majandusaruannet ELi kalalaevastiku kohta (STECF 20-06),
- võttes arvesse 2018. aasta juulis avaldatud Euroopa Parlamendi struktuuri- ja ühtekuuluvuspoliitika osakonna uuringu „Training of Fishers“ (Kalurite koolitus) järeltulemust, ja
- võttes arvesse parlamendi majandus-, teadus- ja elukvaliteedi poliitika osakonna analüüsi „The scope of EU labour law: Who is (not) covered by key directives?“ (ELi tööhõive kohaldamisala: kes on / ei ole hõlmatud peamiste direktiividega?), mis avaldati 2020. aasta oktoobris,
- võttes arvesse oma 27. veebruari 2014. aasta resolutsiooni ühise kalanduspoliitika erimeetmete kohta naiste rolli edendamiseks⁴,
- võttes arvesse oma kodukorra artiklit 54,
- võttes arvesse tööhõive- ja sotsiaalkomisjoni arvamust,

⁴ ELT C 285, 29.8.2017, lk 150.

- võttes arvesse kalanduskomisjoni raportit (A9-0230/2021),
- A. arvestades, et ühise kalanduspoliitikaga (ÜKP) tuleb tagada, et kalapüük ja vesiviljelus on pikas perspektiivis sotsiaalselt, majanduslikult ja keskkonnavalaselt kestlik ning et seda eesmärki tuleb ka edaspidi täita, et sektor ka edaspidi tööjõudu ligi meelitaks; arvestades, et sotsiaalse kestlikkuse saavutamiseks tuleks kalanduspoliitikasse lõimida ning sellega tõhustada töötingimusi, tervist ja ohutust, koolitust, sotsiaalset kaasatust ja õiglast elatustaset; arvestades, et paljudes ELi kalanduskogukondades ja -piirkondades kaalub kalandus- ja vesiviljelussektori sotsiaalne tähtsus üles selle otsese majandusliku panuse;
- B. arvestades, et rahvatervise kriis ning COVID-19 pandeemiast põhjustatud kaubandus- ja turuhäired on mõjutanud kalureid kogu Euroopas; arvestades, et hoolimata ohutusriskidest ja madalatest kalahindadest on kalurid jätkanud kalapüüki ja kvaliteetse toidu pakkumist; arvestades, et COVID-19 kriisi ajal on kalureid määratletud kui põhitöötajaid, kes tegelevad kriitilise tähtsusega ametitega, kuna tagavad olulise toiduvarustuse; arvestades, et ELi institutsioonid peavad oluliste spetsialistidena pöörama neile erilist tähelepanu mitte ainult nende rolli, vaid ka liidu toiduga kindlustatuse seisukohalt;
- C. arvestades, et viimase paari aasta jooksul on kogu Euroopa kalanduses tehtud suuri struktuurimuudatusi ja ümberkorraldusi koos laevastiku suure vähendamisega, mis on toonud kaasa sotsiaalseid tagajärgi nii kaluritele kui ka kalurikogukondadele; arvestades, et üha enam on vaja suurendada teadlikkust ja rohkem tähelepanu tuleks pöörata kalanduse sotsiaalsele mõõtmele, näiteks sotsiaalse mõju hindamisele ühise kalanduspoliitikaga seotud poliitiliste ettepanekute mõju hindamise raames;
- D. arvestades, et ELi eri strateegiate, sealhulgas ELi elurikkuse strateegia aastani 2030 ja strateegia „Talust taldrikule“ jaoks on vaja terviklikku lähenemisviisi;
- E. arvestades, et arvesse tuleb võtta ka Euroopa demograafilisi muutusi;
- F. arvestades, et praegune süstemaatiliste terviklike andmete ja korrapärase teadusliku analüüsi puudumine ühise kalanduspoliitika sotsiaalsete aspektide kohta kahjustab kalanduspoliitikat; arvestades, et need andmed võiksid edendada kalapüüki kui edukat tööalast karjääri ja rannikuäärsete kogukondade elatusvahendit ning aidata noori nimetatud kutsealale meelitada;
- G. arvestades, et kalapüük, sealhulgas vesiviljelus, pakub kogu maailmas miljarditele inimestele toitu ning see sektor on FAO andmetel oluline tööhõive ja sissetuleku allikas elatise teenimiseks 10–12 % jaoks maailma rahvastikust; arvestades, et lisaks sellele on ülejäänud kalandussektori väärtusahelaga seotud hinnanguliselt veel 140 miljonit töökohta, eelkõige kalandustoodete töötlemise ja müügi valdkonnas;
- H. arvestades, et kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee (STECF) aruande 19-03 kohaselt moodustasid naised kogu ELi väikesemahulise kalapüügiga tegeleva rannalaevastiku tööhõivest 5,4 %, võrreldes 1,9 %-ga suuremahulise kalapüügiga tegeleva laevastiku ja 2,3 %-ga süvamerepüügilaevastiku korral; arvestades aga, et naised moodustavad suurema osa tööjõust teatud eraldamis- või poolkultuurtegevustes, näiteks jalgsi merekarbikorjamine, ning arvestades, et olulist tööd, mida naised on

teinud muude tegevuste alalhoidmiseks, näiteks konserveerimine ja töötlemine, pakkimine, võrkude valmistamine ning kalade mahalaadimine ja puhastamine (selliseid naisi tuntakse ka nimetuse all *neskatillas*), ei registreerita; arvestades, et liikmesriikide vahel on andmelünki, mille tõttu eiratakse naiste tööd ja nende olulist panust kõnealusesse sektorisse, mida ei ole siiani piisavalt tunnustatud;

- I. arvestades, et viimaste Eurostati andmete⁵ kohaselt töötas 2017. aastal ELi kalandussektoris kokku umbes 180 000 inimest, kellest umbes kolmandik töötas vesiviljeluse allsektoris; arvestades, et sellest koguarvust töötas kalanduse primaarsektoris Hispaanias 41 000 inimest ja Itaalias veel 29 000, Kreekas 21 000, Prantsusmaal 20 000 ja Portugalis 14 700 inimest; arvestades, et kuigi Itaalia, Kreeka ja Portugal andsid 2017. aastal ainult 11 % ELi kalandustoodangust, moodustas kõnealuse kolme liikmesriigi tööhõive sellest 35,9 %; arvestades, et selles kontekstis on Hispaania, Prantsusmaa ja Portugal äärepoolseimate piirkondadega liikmesriigid, mis suurendab nende merendusmõõdet, ning arvestades, et kalandussektoril on nendes piirkondades oluline sotsiaal-majanduslik roll;
- J. arvestades, et Eurostati 2019. aastal avaldatud statistilised andmed⁶ näitavad, et 2018. aastal olid põllumajandus-, metsandus- ja kalandussektoris kokku 14,4 % töötajatest 65-aastased või vanemad, ning arvestades, et see on sektor, kus töötab kõige rohkem selle vanuserühma inimesi; arvestades, et kuigi töötavate inimeste osakaal selles vanuserühmas on alates 2008. aastast pidevalt vähenenud, ei ole selle vanuserühma töötajate tegelik arv sama palju vähenenud;
- K. arvestades, et kalandussektoril on suur tähtsus tarbijatele kala tarnimisel ning liikmesriikides ja liidus toitumise tasakaalustamisel, ning arvestades, et lisaks kannab see olulist rolli rannikupiirkondade sotsiaal-majanduslikus heaolus, kohalikus arengus, tööhõives, tarneahelas sellele eelnevate ja järgnevate majandustegevuste säilitamisel ja loomisel ning kohalike kultuuritraditsioonide säilitamisel;
- L. arvestades, et tuleb arvesse võtta olulisi erinevusi liikmesriikide laevastikes ja laevastikusegmentides, sihtliikides, püügiviisides, tootlikkuses, tarbijaeelistustes ja ühe elaniku kohta tarbitavates kalakogustes, samuti kalandustegevuse iseärasusi, mis on tingitud riikide sotsiaalsest struktuurist ja turustamisviisidest ning eri püügipiirkondade struktuursetest ja looduslikest erinevustest;
- M. arvestades, et sotsiaalsete näitajate kogumine ELi kalalaevastiku, vesiviljeluse ja kalatöötlemistööstuse jaoks võeti kasutusele määrusega (EL) 2017/1004 kalandussektori andmete kogumist, haldamist ja kasutamist käsitleva liidu raamistiku loomise ning ühise kalanduspoliitikaga seotud teadusliku nõustamise toetamise kohta; arvestades, et sotsiaalseid muutujaid tuleb alates 2018. aastast koguda iga kolme aasta järel, sealhulgas: tööhõive soo järgi, täistööajaga tööhõive soo järgi, palgata tööjõud soo järgi, tööhõive vanuse järgi, tööhõive haridustaseme järgi, tööhõive rahvuse järgi, tööhõive tööalase staatuse järgi, kogu riigi täistööaja ekvivalent;
- N. arvestades, et STECFi aruande 19-03 (ELi kalandussektori sotsiaalandmete kohta)

⁵ https://ec.europa.eu/eurostat/statistics-explained/index.php/Fishery_statistics#The_factors_of_production.

⁶ <https://ec.europa.eu/eurostat/documents/3217494/10166544/KS-02-19%E2%80%91EN-N.pdf/c701972f-6b4e-b432-57d2-91898ca94893>.

kohaselt töötas 2017. aastal ELi kalalaevastikus umbes 150 000 inimest, mis vastab ligikaudu 99 000 täistööajale taandatud töötajale; arvestades, et enamik ELi kalalaevastiku töötajatest (96 %) olid mehed ja 4 % naised; arvestades, et teatatud vanuseandmete kohaselt oli 40–64-aastaste inimeste rühmas kõige rohkem ELi kalalaevastikus töötavaid inimesi (58 %), millele järgnesid 25–39-aastased (26 %), samas kui 7 % olid üle 65-aastased, 5 % kuulusid 15–24-aastaste rühma ja 4 % kalurite vanus olid teadmata; arvestades, et liikmesriikide vanuseprofiilid erinesid märkimisväärselt: Eestis oli 31 % kaluritest üle 65-aastased, samas kui paljudes teistes liikmesriikides moodustab sama vanusekategoria ainult väga väikese osa kalapüügiga tegelevast elanikkonnast (1 % Belgias ja Saksamaal ning 2 % Soomes);

- O. arvestades, et 2017. aastal oli 52 %-l ELi kalalaevastikus töötavatest inimestest madal haridustase, millele järgnes 24 % keskhariduse ja 4 % kõrgharidusega inimesi; arvestades, et haridustase oli suhteliselt suure osa (20 %) kalandussektori töötajate kohta teadmata, mis võib peegeldada asjaolu, et seda küsimust võib pidada tundlikuks; arvestades, et haridustasemed olid liikmesriigiti väga erinevad: ainult 1 % Portugali kaluritest olid kõrgharidusega, samas kui Rootsis oli vastav näitaja 21 %;
- P. arvestades, et 2017. aastal oli enamik ELi kalalaevastikus hõivatud inimesi selle riigi kodanikud, kus nad töötasid (86 %), kellele järgnesid ELi/EMPsse mittekuuluvate riikide kodanikud (8 %), tundmatu kodakondsusega töötajad (3 %), muude ELi riikide kodanikud (3 %) ja EMP kodanikud (0,1 %); arvestades, et eri liikmesriikide laevastikes töötavate kodanike osakaal erines märkimisväärselt: 27 % Iiri laevastikus töötavatest inimestest olid mitte-Iiri kodanikud ja 36 % Belgia laevastikus töötavatest inimestest olid mitte-Belgia kodanikud; arvestades, et seevastu 94 % Itaalia laevastiku töötajatest olid Itaalia päritolu, 99 % Portugali laevastiku töötajatest olid Portugali kodanikud ja kõik Bulgaaria laevastikus töötavad inimesed olid Bulgaaria kodanikud;
- Q. arvestades, et 2017. aastal ELi kalalaevastikus hõivatutest olid 61 % töötajad ja 36 % laevaomanikud, kusjuures nende tööalane staatus oli liikmesriigiti väga erinev: Belgia laevastikus oli 100 % töötajaid ja Rootsi laevastikus üksnes 28 % töötajaid;
- R. arvestades, et vaatamata sellele viitab suurem osa liikmesriike ja ELi kalandussektori majanduspartnereid sageli kalandustegevuse ebakindlusele mõnes sektoris, mis on üks põhjus, miks noored ei tunne kalapüügi vastu huvi, ning suundumus on viimastel aastatel kasvanud ja tekitab lisaprobleeme rannikukogukondades tegevuse jätkamisel, mida pärsib töökohtade kaotus;
- S. arvestades, et enamik liikmesriike ja ELi majanduspartnereid kalandussektoris viitab sellest hoolimata sageli asjaolule, et noortel puudub huvi kalapüügi vastu, mida esimest korda tunnistati vähemalt kaks aastakümnet tagasi ning mis tekitab sektoris tervikuna lisaraskusi ning süvendab mandri ja ülemerepiirkondade rannikukogukondade sotsiaalseid probleeme;
- T. arvestades, et äärepoolseimate piirkondade eriomadusi ja püsivaid struktuurilisi piiranguid tuleb tunnistada ja nendega arvestada; rõhutab, et kalandussektor kannab olulist rolli nende piirkondade sotsiaal-majanduslikus olukorras, tööhõives ning majandusliku ja sotsiaalse ühtekuuluvuse edendamisel ning et kestlikus sinises majanduses on potentsiaali tööhõive kasvuks; rõhutab, et geograafiline asukoht seab

äärepoolseimad piirkonnad rannikualade ja ookeanipiirkondade jälgimisel ja kontrollimisel eelisseisundisse ning seda tuleks kasutada ELi jõupingutustes ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügi vastu võitlemiseks;

- U. arvestades, et ELi ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügi määru⁷ võetakse arvesse ainult ebaseaduslikult püütud kala ning sellega ei tagata, et kalalaevade pardal keelatakse ka tõsiste töö- ja põhiõiguste rikkumistega seotud kalapüük;
- V. arvestades, et FAO andmetel sõltub kalurite ellujäämine nende laevadest ja riskid erinevad olenevalt püügiliigist, püügipiirkondadest ja ilmastikutingimustest, laeva suurusest, pardalolevast varustusest ja iga kaluri ülesannetest; arvestades, et suuremate laevade puhul kujutavad püügivahendid ja muu raskevarustus meeskonnale märkimisväärset surma- või vigastuste ohtu, samas kui väikeste laevade puhul võib esineda oluline oht minna saagi pardale tõmbamise ajal ümber, saada tormisel merel üleujutatud või jääda suurema laeva alla; arvestades, et seetõttu on iga eri kalapüügiliigi ja laeva suurusega seotud erinevad ohud;
- W. arvestades, et kõigi merelaevade merel toimuvate õnnetuste ja intsidentide puhul on kõige sagedamini tegemist kadunud kalalaevadega, kuigi kalapüük ei ole tegevus, millega kaasneb kõige rohkem õnnetusi; arvestades, et 2018. aastal registreeriti kalalaevadega seotud intsidente 40 % võrra rohkem;
- X. arvestades, et kalandussektoris hukkub igal aastal 32 000 inimest, rääkimata tuhandetest rohkem või vähem tõsiste õnnetuste ohvritest; arvestades, et lisaks sellele, nagu on märkinud ka kutseorganisatsioonid, on selle töömahuka alaga tegelejate kutsehaigused viimastel aastatel muret tekitavalt sagenenud;
- Y. arvestades, et kokkuvõttes on kalapüük füüsiliselt raske elukutse, millega kaasnevad tõsised riskid sellega tegelevate inimeste tervisele ja ohutusele; arvestades, et ILO tunnistas seda probleemi 2007. aasta konventsioonis ning kutsus selle ratifitseerinud riike üles tagama kõnealusel sektoris ohutud ja tervislikud töötingimused;
- Z. arvestades, et vaatamata vahejuhtumite arvu suurenemisele on kalalaevadel toimunud õnnetustest ja intsidentidest põhjustatud surmajuhtumite arv vähenenud, kusjuures valdav osa vahejuhtumitest on tingitud inimteguritest (62,4 %) ja süsteemi/seadmete riketest, mis on teine kõige levinum põhjus (23,2 %); arvestades, et kolm kõige enam teatatud tegurit, mis põhjustavad kalalaevadel inimtegevusega seotud juhtunud õnnetusi, on ohutusalase teadlikkuse puudumine, teadmiste vähesus ja pardal viibivate töötajate nõuetele mittevastavad töömeetodid; arvestades, et kõiki neid tegureid ei saa käsitleda kalapüügitulust eraldi;
- AA. arvestades, et 2019. aastal olid 64,9 % ELi 28 liikmesriigi kalalaevastiku paatidest

⁷ Nõukogu 29. septembri 2008. aasta määrus (EÜ) nr 1005/2008, millega luuakse ühenduse süsteem ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügi vältimiseks, ärahoidmiseks ja lõpetamiseks ning muudetakse määrusi (EMÜ) nr 2847/93, (EÜ) nr 1936/2001 ja (EÜ) nr 601/2004 ning tunnistatakse kehtetuks määrused (EÜ) nr 1093/94 ja (EÜ) nr 1447/1999 (ELT L 286, 29.10.2008, lk 1).

vähemalt 25 aastat vanad⁸ ja kogu laevastiku keskmine vanus oli 29,9 aastat⁹, mis tähendab, et väga suur osa laevastikust on vana ja sellele ei saa loota, kui soovitakse pakkuda parimaid töö- ja ohutustingimusi, kuna need suurendavad riske ja muudavad tegevused koormavamaks;

- AB. arvestades, et ohutusküsimused – kalapüüki peetakse üldiselt riskantseks tegevusalaks – , kalalaeval tehtava töö raske olemus ja ettearvamatud sissetulekud ning tagatiste puudumine stabiilseks ja korrapäraseks tasustamiseks on olulised tegurid, mis tingivad noorte huvi puudumise kalanduse vastu, seades sellega ohtu põlvkondade vahetuse kalandussektoris ja kalatööstuse tuleviku tervikuna;
- AC. arvestades, et kalurite diplomeerimise ja põhiväljaõppe pakkumise standardite puudumist ning liikmesriikidevahelist ebapiisavat koostööd diplomite ja kalurite põhiväljaõppe vastastikuse tunnustamise puhul peeti piiravaks teguriks juba kakskümmend aastat tagasi, kuid see probleem on siiani veel lahendamata;
- AD. arvestades, et ELi laevastiku majandustulemuste põhjal on üldiselt näha sissetulekute paranemist ning kalurite kasumite ja keskmise tulu iga-aastast suurenemist alates 2013. aastast, kui arvestada laevastikku tervikuna; arvestades, et kui neid analüüsitakse üksikasjalikult liikmesriikide, mere avaosa ja kalalaevastike kaupa, olenevalt olemasolevast laevastiku tüübist ja kvootidest, ei ole need suundumused täielikult universaalsed ega kajastu eriti ELi väikesemahulise rannalaevastiku trendides;
- AE. arvestades, et kuigi kalavarude olukord ELis üldiselt paraneb, väheneb kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee 2019. aasta majandusaruande kohaselt kalalaevalde arv, püügivõimsus ja sektori loodud otsene tööhõive pidevalt aastast aastasse;
- AF. arvestades, et teatavates liikmesriikides on märkimisväärsel osal kaluritest väikesed ja ebakorrapärsed sissetulekud, mistõttu nad on ebastabiilses olukorras ja neile ei tagata piisavat sotsiaalset kaitset; arvestades, et need asjaolud on veel üks tegur, mis vähendab noorte seas kalapüügi ligitõmbavust;
- AG. arvestades, et 2000. aastal avaldatud Bénodet' aruandes esitatud küsimuse „Kala tuleb merest, kuid kust tulevad tulevased kalurid?“ saab kakskümmend aastat hiljem täpsemalt ümber sõnastada järgmiselt: „Kala tuleb merest ning kalurid on kalade ja mere kaitsjad, kuid kuidas varusid täiendada ja kust tulevasi kalureid leida?“;
- AH. arvestades, et esile tuleks tõsta ka elatustaseme parandamise võimalusi, mida merekalandus on pakkunud ja võib ka edaspidi pakkuda;
- AI. arvestades, et noored, kes soovivad alustada oma tegevust kaluritena, puutuvad kokku oluliste takistustega, eriti seoses püügivõimaluste eraldamise süsteemi ja selle mõjuga kalalaevalde hinnale;
- AJ. arvestades, et komisjon peab 31. detsembriks 2022 esitama parlamendile ja nõukogule

⁸ Rohkem kui 25 aastat vanade laevade ja laevade koguarvu suhte alusel:

<https://appsso.eurostat.ec.europa.eu/nui/submitViewTableAction.do>.

⁹ https://ec.europa.eu/fisheries/facts_figures_en?qt-facts_and_figures=2.

aruande ühise kalanduspoliitika rakendamise kohta;

Parem teave kalandussektori tööjõu kohta ja selle profiilianalüüs

1. rõhutab vajadust parandada kalanduse ja vesiviljeluse tootmissektori ning kogu väärtusahela tööjõudu käsitleva teabe korrapärasust ja süstemaatilist kogumist ja kättesaadavaks tegemist ELi tasandil ja liikmesriikide kaupa;
2. juhib tähelepanu sellele, et statistiliste andmete koondamine laiaulatuslikku põllumajandus-, metsandus- ja kalandussektorisse võib varjata või maskeerida olukordi ja muutusi, millel on negatiivne mõju igale neist sektoritest; rõhutab, et kuigi need on kõik tootmise primaarsektorid, ei ole nende tegevus omavahel seotud ning kalanduse puhul ei toimu see isegi samas keskkonnas ega geograafilises piirkonnas;
3. kordab, et nagu varude ja elupaikade majandamise puhul, on sektori sotsiaalse arengu juhtimise ja seire võti parimad teaduslikud teadmised, mis põhinevad usaldusväärsetel, ajakohastatud andmetel, mille aegread on pikenenud ühtlustatud viisil kõikides liikmesriikides, eelkõige tööhõivealases arengus, ilma milleta ei ole võimalik jälgida ega täielikult rakendada ühte kolmest ühise kalanduspoliitika raames propageeritud kestlikkuse sambast – sotsiaalsammast;
4. juhib tähelepanu asjaolule, et eri asutuste poolt kättesaadavaks tehtud teave näib näitavat ELi kalurite meeskondade vananemist, kuid seoses sellega tuleks, nagu kalavarude majandamisel ja võetud meetmete kohandamisel, järelevalvet ja rakendamist diferentseerida geograafilise piirkonna, kalalaevastike ja kasutatavate püügivahendite alusel;
5. nõuab tungivalt, et komisjon, eelkõige Eurostat, ja liikmesriigid võtaksid arvesse tööhõive suundumusi, mitte ainult seoses töökohtade koguarvuga, vaid ka kalandus- ja vesiviljelussektori tööjõu väljaõppe taseme, soolise ja vanuselise struktuuriga ning võimaluse korral ka kalandus- ja vesiviljelussektori väärtusahelas, esitades sellega seoses andmeid, mis on sama üksikasjalikud kui sektori majandustegevuse ja tulemuslikkuse konkreetse jälgimise andmed;
6. tunneb heameelt kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee esimese aruande üle, milles käsitletakse ELi kalandussektori sotsiaalandmeid ja mis annab põhjaliku ülevaate ELi andmete kogumise raamistiku alusel kogutud sotsiaalandmetest; rõhutab vajadust käsitleda nimetatud esimese aruande järeldusi ja nõuab seetõttu, et kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee tulevastes sotsiaalandmeid käsitlevates aruannetes täpsustataks olemasolevaid sotsiaalseid näitajaid, mille korral on vaja nõuetekohaselt määratleda, keda pidada osaks kalandustööjõust, lisataks uusi analüüsielemente, lõimides olemasolevate hulka ühise kalanduspoliitika üldiste sotsiaalsete eesmärkidega seotud näitajad, eelkõige mis puudutab töötajate kaitset, haridust ja koolitust, töötasu ja ohutust ning piisavat geograafilist ulatust, mis on riigi tasandist madalam, arvestades vajadust teada piirkondlikke ja isegi kohalikke tegelikke tingimusi;
7. tunneb heameelt selle üle, et ELi statistikatalitus Eurostat pani koostöös Portugali, Hispaania ja Prantsusmaa ning nende äärepoolseimate piirkondade statistikatalitustega

aluse veebisaidile, kus pakutakse teavet äärepoolseimate piirkondade kohta¹⁰; taunib aga asjaolu, et sealt ei ole ikka veel võimalik saada andmeid kalandussektori kohta, arvestades tegevuse tähtsust nende piirkondade majandusele; nõuab tungivalt, et komisjon ja eriti Eurostat koguksid usaldusväärseid ja ajakohaseid andmeid sinise majanduse kohta ja kalandussektori tööturu muutuste, kalurite keskmise töötasu muutuste, nende koolituse taseme ning soolise ja vanuserühmade kaupa osalemise kohta koos andmetega nende tegevuste ulatuse ja tulemuslikkuse kohta äärepoolseimates piirkondades;

Paremad töö- ja elamistingimused pardal ohutuse parandamiseks

8. juhib tähelepanu sellele, et kuigi ohutustingimused pardal on paranenud, eriti suuremate laevade puhul, suurenes EMSA poolt 2018. aastal registreeritud intsidentide ja õnnetuste arv eelmise aastaga võrreldes 40 % vaatamata asjaolule, et surmajuhtumite arv on viimastel aastatel pidevalt vähenenud;
9. juhib tähelepanu asjaolule, et EMSA üksi vastutab üle 15 meetri pikkuste kalalaevadega seotud laevaõnnetustesse ja intsidentidesse sekkumise ja nende kohta andmete kogumise eest või olukordades, kus alla 15 meetri pikkused laevad on sattunud õnnetustesse seoses direktiivi 2009/18/EÜ¹¹ kohaldamisalasse kuuluvate laevadega, ning et seetõttu on kalalaevadega seotud õnnetuste ja intsidentide arv kindlasti suurem, kui seda näitavad EMSA aastaaruannetest kättesaadavad andmed;
10. märgib, et ebaseaduslik, teatamata ja reguleerimata kalapüük ELi merepiirkondades kujutab endast Euroopa kaluritele ebaausat konkurentsi;
11. kutsub komisjoni üles toetama riikide ametiasutusi süsteemide hankimisel, et nad saaksid ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügi tuvastada ning sellest aru anda;
12. juhib tähelepanu asjaolule, et kutselist merendustegevust, eelkõige kalapüüki, peetakse üldiselt väga riskantseks ja ohtlikuks ning et seda olukorda halvendab asjaolu, et 85 % ELi laevadest on väikesemahulised rannikulaevad (kogupikkusega alla 12 meetri) ja seetõttu ohustavad neid suuremad riskid ilmastikutingimuste ja kaldalähedase tegevuse tõttu;
13. rõhutab, et väikesemahulistel rannikulaevadel on rohkem probleeme kaitseruumide pakkumise ja töötingimuste parandamisega ning sellega kaasnevad riskid, mis on seotud ka selle laevastiku märkimisväärse osa kõrge vanusega; rõhutab, et need laevad on eriti haavatavad kliimamuutustega seotud tõsiste meteoroloogiliste sündmuste suhtes; rõhutab vajadust järjepidevate ja koordineeritud meetmete järele kõigil tasanditel ja poliitikas, mille eesmärk on leevendada kliimamuutuste tagajärgi ja suurendada nendega kohanemise võimet, tugevdada vastupanuvõimet ja samal ajal tagada kalurite ohutustingimused;
14. tuletab meelde, et rannikupiirkonnad ja eriti äärepoolseimad piirkonnad on kalandusest ajalooliselt sõltuvuses, et kliimamuutuste tagajärjed on neid juba mõjutanud ja et nad

¹⁰ <https://ec.europa.eu/eurostat/cache/RCI/#?vis=outermost.population&lang=en>.

¹¹ ELT L 131, 28.5.2009, lk 114–127.

peaksid saama rahalist toetust nende tagajärgede leevendamiseks, nendega kohanemiseks ja nende vastu võitlemiseks, kalandussektori töökohtade kindlustamiseks ning kestliku sinise majanduse arendamiseks, luues uusi töökohti;

15. rõhutab, et vaatamata rahvusvahelistele ja ELi jõupingutustele parandada laevade, eelkõige kalalaevade pardal kehtivaid ohutustingimusi, kohaldatakse rahvusvahelisi konventsioone, millega kehtestatakse reeglid ja süsteemid laevade ning pardal viibivate isikute kaitseks, eelkõige suuremate ja äsja ehitatud laevade suhtes, kuigi paljudes liikmesriikides on vastu võetud siseriiklikud eeskirjad meetmete kohta, millega käsitletakse väiksemate laevade kaitset ja elamistingimusi nende pardal;
16. tunneb muret rahvusvaheliste konventsioonidega väikesemahuliste laevadele tehtud erandite pärast mittesiduvate töö- ja ohutusstandardite puhul, mille tulemusel võivad üldised elu- ja töötingimused olla ebasoodsamad teatud laevastikuosades töötavatele ja liikmesriikide vahel reisivatele kaluritele; kutsub seetõttu komisjoni ja liikmesriike üles tegutsema kiiresti ja kooskõlastatult, et kohaldada sarnaseid standardtingimusi ja toetada kõiki kalalaevu nende kui majanduse ja väikeste rannikualade kogukondade alustalade järgimisel;
17. kordab, et pardal olevaid töö- ja elamistingimusi ei saa vaadelda ohutustingimustest eraldi; on seisukohal, et head töö- ja elamistingimused laevadel ning nende sobiv ajakohastamine parandavad kalapüügi ohutustingimusi ning et sama kehtib ka kalurite puhkeaja kohta, mis otseselt mõjutab nende turvalisust, kuna suur osa kalalaevadel toimunud õnnetustest ja intsidentidest on jätkuvalt tingitud inimlikust eksimusest, sealhulgas kas teadmiste või väljaõppe puudumisest või väsimusest;
18. on seisukohal, et juurdepääsetava ja kohandatud töökeskkonna tagamine, sealhulgas kalandus- ja vesiviljelussektoris, eesmärgiga taasintegreerida tööturule nii tööealised kui ka endised kalurid ja muud kalandustöötajad, kellel on tervisehäire, tooks kaasa suurema sotsiaalse kaasatuse ning aitaks luua rohkem stiimuleid tulu saamiseks sektoris ja kalapüügiga tegelevates kogukondades;
19. juhib tähelepanu sellele, et merendusega tegelevad töötajad, sealhulgas kalurid, jäetakse sageli ELi ja liikmesriikide tööalaste õigusraamistike kohaldamisalast välja, võttes arvesse, et paljusid reegleid ei kohaldata nende töötajate tegeliku tegevuse suhtes; juhib tähelepanu asjaolule, et kuna üldisi töökavasid ei ole võimalik kohaldada, kuna kalurite sissetulek sõltub sellest, mida nad püüavad neile eraldatud saadaolevate kvootide alusel, on vaja kindlustada, et meremeeste ja eelkõige kalurite puhul, kes on sageli ka oma laevade omanikud, oleks kohandatud viisil ja eespool nimetatud asjaolusid ning ranniku- ja väikesemahulise püügi eripära nõuetekohaselt arvesse võttes tagatud hulk tööhõivereeglitega seotud põhieeldusi;
20. tuletab meelde, et kõigil kaluritel on õigus liituda ametiühingutega ja kasutada kollektiivläbirääkimisi oma töötingimuste parandamiseks;
21. juhib tähelepanu sellele, et olenevalt kasutatavast püügivahendist, laeva suuruselt, tegevuspiirkonnast ja ilmastikutingimustest on kalapüügi ajal pardal nõutavate töö- ja elamistingimustega seotud erinevad riskitegurid;
22. tuletab meelde rahvusvahelisel tasandil, eelkõige Torremolinose protokoll (1993) ja

Kaplinna lepingu (2012) alusel võetud meetmeid, et muuta ja täiendada Torremolinose konventsiooni (1977), mis loodi ohutuse tagamiseks kalalaeval, ning juhib tähelepanu sellele, et isegi 2012. aasta vähendatud nõuete alusel ei ole konventsioon veel jõus, ja nõuab tungivalt, et kõik liikmesriigid, kes ei ole veel Torremolinose konventsiooni ratifitseerinud, selle ka ratifitseeriks; tuletab meelde, et protokoll võeti liidu õigusesse suurelt osalt üle nõukogu direktiiviga 97/70/EÜ, millega kehtestatakse vähemalt 24 meetri pikkustele kalalaevadele ühtne ohutuskord¹²;

23. tunneb heameelt IMO 2005. aastal kehtestatud vabatahtlike suuniste üle väikeste kalalaevade projekteerimise, ehitamise ja varustuse kohta; märgib aga, et need vabatahtlikud suunised saavad olla üksnes suunised ning väikesemahulise rannapüügi tegelevate laevade suhtes ei kohaldata õiguslikku kohustust ega põhinormide standardimist; rõhutab, et mõned liikmesriigid on vastu võtnud sätted väikeste kalalaevade ehitamise, ohutuse ja nende pardal nõutavate elamistingimuste kohta, ning soovib need reeglid ELi tasandil ühtlustada;
24. tuletab meelde, et ühise kalanduspoliitika lõppeesmärk on muuta kalandustegevus sotsiaalselt, keskkonnaalasel ja majanduslikult kestlikuks; rõhutab, et kalurite elatustaseme parandamine koos paremate töö- ja ohutustingimuste tagamisega on üks element, millega soodustada rannikualade kogukondade tööhõivet ja arengut, meelitada ligi noori ja saavutada põlvkondade vahetumine, mis on väga vajalik selle tegevuse säilimiseks, mille kaudu saadakse tervislikku toitu;
25. rõhutab, et praeguste arengute edukas käsitlemine, nagu avamere energiatootmise laiendamine, merekaitsealade tõhus rakendamine ja lossimiskohustuse täielik täitmine, võib mõjutada seda, kui ligitõmbav on kõnealune sektor noortele põlvkondadele; nõuab tungivalt, et liikmesriigid eraldaksid ELi rahalisi vahendeid, et aidata säilitada töökohti, toetada säästvat kalapüüki ning edendada selles sektoris soolist võrdõiguslikkust;
26. nõuab tungivalt, et komisjon ja liikmesriigid tagaksid, et kalalaevadel oleksid nende suurusest olenemata parimad ohutus-, töö- ja elamisstandardid;
27. tuletab liikmesriikidele meelde, et direktiivi (EL) 2017/159 (millega lõimitakse ILO konventsioon nr 188 (ILO C188) liidu õigusraamistikku) ülevõtmise tähtaeg oli 15. november 2019; tuletab meelde, et arvestades füüsilisest isikust ettevõtjatest kalurite suurt arvu ELis ja asjaolu, et direktiiv ei hõlma enamikku neist, peavad liikmesriigid ratifitseerima ILO konventsiooni nr 188, et tagada kaluritevaheline aus konkurents;
28. kutsub liikmesriike üles kiiresti ratifitseerima ILO konventsiooni nr 188, et tagada kalandusettevõtetele võrdsed võimalused kogu maailmas, eriti arvestades kalandussektori tugevat rahvusvahelist mõõdet; nõuab tungivalt, et liikmesriigid pakuksid vajalikke vahendeid selle ülevõtmiseks siseriiklikku õigusesse ja tõhusaks kohaldamiseks ning vajaduse korral delegeeriksid kontrolli- ja dokumentide väljastamise ülesanded klassifikatsiooniühingutele, võttes arvesse praeguseid probleeme nende ülesannete koordineerimisel teatavates riikides;
29. kutsub komisjoni üles esitama võimalikult kiiresti ettepaneku lisadirektiivi kohta, milles käsitletakse kontrolli- ja vastavussätteid, nagu toimiti meretranspordi puhul, et

¹² EÜT L 34, 9.2.1998, lk 1.

kehtestada ühtlustatud kontrollikord;

30. rõhutab vajadust võtta heaolumehhanismide väljatöötamisel arvesse kalurite töö raskust, näiteks tagades õiguse jääda pensionile keskmisest töötajast varem, ilma et sellega kaasneksid tagajärjed;
31. tunneb heameelt asjaolu üle, et uus Euroopa Merendus-, Kalandus- ja Vesiviljelusfond (EMKVF) aitab oluliselt kaasa ELi laevade töö-, elamis- ja ohutustingimuste parandamisele ning nende tingimuste edendamisele laevade püügivõimsust suurendamata, pöörates erilist tähelepanu rannalähedase ja väikesemahulise rannapüügiga tegelevatele laevadele; rõhutab, et EMKVF aitab kaasa kalanduse kestlikkusele ja sinisele majandusele, panustades ÜRO kestliku arengu eesmärgi nr 14 rakendamisse;
32. nõuab, et koos keskkonnaeesmärkidega kaasataks ühisesse kalanduspoliitikasse üldised sotsiaalsed eesmärgid, tunnistades, et kalalaevade pardal tegutsevate töötajate heaolu tagamine on tööstusharu tuleviku jaoks väga vajalik;
33. rõhutab selget vastuolu ühise kalanduspoliitika ja sotsiaalsetes õigusaktides, nagu näiteks ILO konventsioon nr 188, mis on direktiiviga (EL) 2017/159 ELi õigusesse üle võetud, sätestatud nõuete vahel; toonitab, et nende õigusaktide kohaselt on nõutav, et pardal oleks rohkem ruumi, mis on 24-meetriste või pikemate laevade korral kohustuslik nõue, samas kui kalatööstusel ei ole võimalik pardaruumi suurendada; rõhutab vastuolu vajaduse, et liikmesriigid järgiksid ILO konventsioonis nr 188 sätestatud standardeid, ja vajaduse, et nad järgiksid ühise kalanduspoliitika eeskirju, vahel, mis muudab kohustuste täitmise võimatuks; nõuab tungivalt, et komisjon määraks EMKVFi raames kindlaks alternatiivsed võimalused püügivõimsuse mõõtmiseks, ning kinnitab veel kord, et laevade kogumahutavuse suurendamine peaks olema lubatud, kui lisamahud vastavad vajadusele parandada meeskondade ohutust ja mugavust (tuntud ka kui sotsiaalne või ohutustonnaaz), ja et neid toiminguid tuleks rahastada; rõhutab, et kõõgile, kajutitele, tualettruumidele või puhkealadele ette nähtud ruum laeval ei ole kuidagi seotud laeva suutlikkusega kala leida, püüda ega säilitada ning seega ka püügivõimsusega;
34. tuletab meelde, et Euroopa laevastiku laevade keskmine vanus on 23 aastat ja et väikesemahulise kalapüügiga tegelevate laevade puhul võib vanus ületada isegi 40 aastat; rõhutab, et tulevane EMKVF peaks hõlmama laevastiku ajakohastamise strateegiat püügivõimsust suurendamata;
35. rõhutab lisaks, et on vaja ELi tasandil ühtlustatud korrapärast järelevalvet ja süstemaatilist statistilist teavet direktiiviga 2009/18/EÜ hõlmamata laevadega seotud intsidentide ja õnnetuste kohta, sest ainult nende näitajate muutuste jälgimise ja hindamise kaudu geograafiliste piirkondade, laevastike ja kasutatavate püügivahendite kaupa on võimalik leida lahendusi, mis võimaldavad olukorra parandamist ning vähendavad ja takistavad selliste õnnetuste toimumist, eriti kohaliku ja rannapüügiga tegelevate laevade puhul;
36. soovib komisjonil kaaluda sellega seoses EMSA volituste laiendamist ja anda sel viisil EMSA-le lisaõigus teha niisugust järelevalvet ja esitada selle kohta ka korrapäraselt teavet;

37. on lisaks seisukohal, et kalapüügi säilitamiseks ja sektoris uute põlvkondade pealetuleku tagamiseks tuleb luua muud tingimused, sealhulgas investeerides sadamataristu ajakohastamisse;

Parem väljaõpe ja selle tunnustamise tagamine ELi tasandil

38. rõhutab, et Bénodet' aruanne, milles tehti kindlaks probleemid, mis on seotud noorte huvi puudumisega kalapüügi vastu, ning juhiti tähelepanu mitmekesisusele ja keerukusele liikmesriikide kalurite väljaõppe- ja diplomeerimise süsteemides, näib olevat unustatud ning kakskümmend aastat hiljem ei ole tehtud olulisi edusamme; rõhutab vajadust ühtlustada ja tüübikinnitada merendus- ja kalandusalase väljaõppe nõudeid ja menetlusi ELi tasandil, samuti pardalemineku menetlusi ja nõudeid;
39. juhib tähelepanu sellele, et tööjõu liikumine liikmesriikide vahel ja isegi kolmandatest riikidest ELi suureneb ning et kalanduse tööjõu põlvkondade vahetumine, mida see liikumine võib kaasa tuua, on jätkuvalt takistatud, kuna kalurite väljaõppe- ja diplomeerimise süsteemide osas puuduvad ühtsed standardid; rõhutab vajadust anda nende süsteemide tüübikinnitus ELi tasandil ning viia need vastavusse meremeeste väljaõppe, diplomeerimise ja vahiteenistuse aluste rahvusvahelise konventsiooni ning kalalaevade laevapere liikmete väljaõppe, diplomeerimise ja vahiteenistuse aluste rahvusvahelise konventsiooni nõuetega;
40. rõhutab, et selline olukord õhustab selgelt isikute vaba liikumist, mis on ELi aluspõhimõte, nagu on kajastatud paljudes aluslepingu sätetes;
41. märgib, et isegi kui ELi mittekuuluva riigi kaluril on meretöödiplom, mida kalastuspiirkonnas tunnustatakse, on liikmesriigil raske võimaldada kõnealusele isikule juurdepääsu samale tööle teises liikmesriigis;
42. rõhutab, et muudes merendusega seotud tegevusvaldkondades, nii harrastus- kui ka kutsetegevuses, on toimunud suur areng sellise väljaõppe rahvusvahelise tunnustamise suunas olenemata riigist, kus see saadi, ning et vaja on vaid koostöö tõhustamist, pidades silmas põhiõppe tunnustamist koolide või haridusasutuste poolt, mis on osa iga liikmesriigi või kolmanda riigi rahvusvaheliselt tunnustatud riiklikest haridussüsteemidest;
43. märgib, et 1995. aasta kalalaevade laevapere liikmete väljaõppe, diplomeerimise ja vahiteenistuse aluste rahvusvahelise konventsiooni kohaselt kehtestab IMO väljaõppe ja ohutustingimuste puhul mitmed põhistandardid, sealhulgas ohutusalase väljaõppe miinimumnõuded igat tüüpi ja mis tahes suurusega kalalaevadele; juhib tähelepanu sellele, et kuigi nimetatud konventsioon on kehtinud alates 2012. aasta septembrist, kohaldatakse seda üksnes neis riikides, kes on selle ratifitseerinud; nõuab tungivalt, et kõik liikmesriigid, kes ei ole kõnealust konventsiooni veel ratifitseerinud, peaksid seda tegema;
44. tuletab meelde, et kvalifikatsioonide ja meresõiduohutuse tunnistuste vastastikune tunnustamine ELis suurendab töötajate liikuvust ja muudab merenduserialad noortele põlvkondadele ligitõmbavamaks; on seisukohal, et tunnistuste vastastikune tunnustamine ei tohiks tekitada ülemäärast finants- ega halduskoormust;

45. märgib, et kuigi Euroopa Liit võttis 1993. aasta Torremolinose protokolliga oma õigustikku üle direktiiviga 97/70/EÜ ja 2007. aasta kalandustöö konventsiooni direktiiviga (EL) 2017/159, ei ole liit siiani ohutusalase väljaõppe asjus nii kiiresti ega energiliselt tegutsenud; tuleb meelde, et otsus (EL) 2015/799,¹³ millega lubatakse liikmesriikidel saada kalalaevade laevapere liikmete väljaõppe, diplomeerimise ja vahiteenistuse aluste rahvusvahelise konventsiooni osaliseks või sellega ühineda, on osutunud ebatõhusaks, arvestades, et ratifitseerimis- ja ühinemismäärad on liikmesriikide seas endiselt madalad; tuleb meelde, et direktiiviga (EL) 2017/159 kohustatakse liikmesriike vastu võtma kalurite väljaõpet ja diplomeerimist käsitlevaid õigusakte; rõhutab seetõttu, et kalurite ohutusalast väljaõpet käsitlevad liidu õigusaktid peaksid ulatuma kaugemale nõuetest, mis on sätestatud kalalaevade laevapere liikmete väljaõppe, diplomeerimise ja vahiteenistuse aluste rahvusvahelises konventsioonis, sisaldades ka standardeid kõigile alla 24-meetristele kalalaevadele, mis moodustavad enamiku liidu kalalaevastikust; kutsus komisjoni üles esitama ettepaneku võtta vastu direktiiv, millega võetakse kalalaevade laevapere liikmete väljaõppe, diplomeerimise ja vahiteenistuse aluste rahvusvaheline konventsioon üle liidu õigustikku, et viia lõpule rahvusvaheliselt kokkulepitud miinimumstandardite rakendamine ELi õiguses kalapüügi ohutuse tagamiseks;
46. juhib tähelepanu sellele, et kuigi praktiliste teadmiste ja praktilise töökogemuse omandamine on kindel alus, mis jääb kehtima kalurite väljaõppe puhul mitmes liikmesriigis, on ametlik diplomeerimine, millega väärtustatakse ka praktilist kogemust, ainus viis vajalike teadmiste nõuetekohase tunnustamise tagamiseks; märgib, et ametlik diplomeerimine mitte ainult ei paranda kalurite isiklikku staatust, vaid sellega antakse ka nimetatud kutsealale sotsiaalne tunnustus;
47. toonitab, et kalandussektori töötajatele, eeskätt noortele, ja sellisest tööst huvitatud inimestele on oluline pakkuda õiglast ja kaasavat juurdepääsu nõustamisele, kvaliteetsetele praktikakohtadele ja kutseharidusele ning -koolitusele, võimaldades neil sel viisil kohaneda uute turusuundumustega, nagu mahetoit, lühikesed tarneahelad, nišiturism ning kohalike toodete müük ja reklaam uute tehnoloogiate abil; kinnitab, et asjakohane eriharidus ja -koolitus julgustavad rannikupiirkondade noori rannapüügi tegevust ja -traditsioone alal hoidma;
48. märgib, et kuigi Euroopa rahalisi vahendeid on investeeritud õppeasutustesse ja koolidesse, kus pakutakse sinises majanduses kõrgtasemel kutseõpet ja diplomeerimist, on sellel vanimal tegevussektoril, st kalandusel, ikka veel raskusi heakskiidu saamisega neis asutustes, välja arvatud piirkondlike või riiklike haridus- või väljaõppeprogrammide raames, ilma omandatud hariduse üleeuroopalise tunnustamiseta; rõhutab vajadust liikuda ELi kalandusalase väljaõppe standardimise ja tüübikinnituse ning liikmesriikide vahelise koostöö suunas; pooldab sel eesmärgil EMKVF-i ja ESF+-i vahendite täielikku kasutamist;
49. tunneb heameelt asjaolu üle, et Euroopa Sotsiaalfondi (ESF) on laialdaselt kasutatud ranniku- ja maapiirkondade elavdamiseks; tuleb meelde, et kui kalur ei saa tervislikel põhjustel, tööturul toimuvate muutuste või muude tegurite tõttu enam merel töötada,

¹³ Nõukogu 18. mai 2015. aasta otsus (EL) 2015/799, millega antakse liikmesriikidele luba saada Euroopa Liidu huvides Rahvusvahelise Mereorganisatsiooni kalalaevade laevapere liikmete väljaõppe, diplomeerimise ja vahiteenistuse aluste rahvusvahelise konventsiooni osaliseks. ELT L 127, 22.5.2015, lk 20.

tuleks toetada tema karjääri jätkumist maismaal; on veendunud, et sujuvat töökohavahetust tuleb toetada Euroopa fondidest, eelkõige ESFist, muu hulgas elukestva õppe programmide kaudu;

50. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles looma eri liiki kalurite standardväljaõppe ja diplomeerimise süsteemi ühised alused, mis võimaldaksid mõnes liikmesriigis saadud diplomit Euroopa tasandil kiiresti tunnustada; on seisukohal, et see peaks hõlmama väljaspool liitu saadud diplomite tunnustamise menetlust, mis on kooskõlas Euroopa väljaõppe tunnustamise süsteemiga, hõlbustades kalurite liikumist ELis;
51. märgib, et kutsekvalifikatsioonide tunnustamise direktiiviga 2005/36/EÜ¹⁴ ei kehtestata kõigile kaluritele väljaõppe ja diplomeerimise standarditaset ning see takistab kalurite liikumist liikmesriikide vahel; tuletab meelde, et kuigi liit on kehtestanud meremeeste väljaõppe, diplomeerimise ja vahiteenistuse aluste rahvusvahelisel konventsioonil põhinevad laevapere liikmete kutsetunnistuste tunnustamise erieeskirjad, ei ole komisjon siiani välja pakkunud kalalaevade laevapere liikmete väljaõppe, diplomeerimise ja vahiteenistuse aluste rahvusvahelises konventsioonis ette nähtud erieeskirju kalurite meresõidudiplomite tunnustamiseks; kutsub seetõttu komisjoni üles pakkuma välja konkreetsed meetmed kalurite meresõidudiplomite tunnustamiseks kooskõlas kalalaevade laevapere liikmete väljaõppe, diplomeerimise ja vahiteenistuse aluste rahvusvahelise konventsiooni sätetega mitte ainult Euroopa kalurite, vaid ka ELi mittekuuluvate riikide kodanike jaoks, kes on nimetatud konventsiooni ratifitseerinud või sellega ühinenud;
52. märgib, et kuigi EMKVF-i eesmärk on aidata kaasa ühise kalanduspoliitika täielikule rakendamisele, tuleb selle eesmärgi saavutamiseks pakkuda kaluritele nõuetekohast väljaõpet ja diplomeerimist, nõudes, et osa rahalistest vahenditest eraldatakse olemasolevate ja tulevaste kalurite väljaõppe ja diplomeerimise jaoks; rõhutab, et Euroopa Merendus- ja Kalandusfondist tulenev halduskoormus tõi kaasa piiranguid väljaõppeks mõeldud vahendite kasutamisel, eriti väikesemahulise kalapüügi tegelevate kalurite jaoks, ning et uus EMKVF-i raames tuleb need raskused ületada, et meeskonna väljaõppele tõhusalt kaasa aidata;
53. rõhutab vajadust tagada, et EMKVF-i ja ESF+-ist vahendite taotlemise andmetes täpsustataks iga liikmesriigi kindel eelarve, mida kasutatakse hariduse, väljaõppe, tööhõive ja kaasatuse piirkondlike vajaduste rahuldamiseks;
54. juhib tähelepanu sellele, et kuigi laevapardal töötamiseks tuleb täita üha rohkem nõudeid, on väljaõppe napp, mille tõttu on vahel laevad sunnitud randuma, kuna meeskond peab osalema kohustuslikul koolitusel maismaal; kutsub ELi üles aitama koolituskursusi sujuvamaks muuta ja hõlbustama koolituspäevade elluviimist pardal, edendades uute tehnoloogiate kasutamise kaudu distantsõppekursusi;
55. rõhutab, et teadmised ja innovatsioon on väga olulised selleks, et tagada kalandussektori arukas, vastupidav ja kestlik kasv;
56. juhib tähelepanu asjaolule, et arvestades uusi töökohti, mida võib luua sinine majandus,

¹⁴ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 7. septembri 2005. aasta direktiiv 2005/36/EÜ kutsekvalifikatsioonide tunnustamise kohta. ELT L 255, 30.9.2005, lk 22.

ringmajandus ning kalapüük ja gastronoomiatourism, oleks mõistlik välja töötada ettenägev kutseõpe nende uute ametite ja nende sektorite väljaõppevajaduste kohta, nagu on välja pakutud merendussektoris;

Soolise võrdõiguslikkuse tagamine juurdepääsu võimaldamisel ja tööhõive alalhoidmisel kõnealusel sektoris

57. märgib, et kuigi kättesaadavad statistilised andmed näitavad, et naised moodustavad ainult 12 % produktiivse kalapüügiga seotud töötajatest, tegutsevad paljud laevad, eelkõige väikesemahulise rannapüügiga tegelevad laevad, paljudel juhtudel väikeste pereettevõttena, kus kogu vajalikku tuge logistika ja halduse valdkonnas pakuvad mitteametlikult naised, kes ei ole ametlikult seotud ühegi teise töövormiga;
58. rõhutab vajadust tagada kalurite juurdepääs väljaõppele ja diplomeerimisele, eriti hooajalise ja osalise tööajaga töö tegemiseks;
59. juhib tähelepanu sellele, et on liikmesriike, kus selline mitteametlik abitegevus ei taga kaasatud naistele töötasu, heaolu, pensioniõigusi ega õigusi töökohal ilmnevate haiguste puhuks ning et kui laevade tegevus peatatakse, ajutiselt seisatakse või lõpetatakse, on ainult ametlikult tunnustatud tööjõul õigus saada sotsiaaltoetusi, mis suurendab töötajate ebavõrdsust; rõhutab, et liikmesriigid peavad need naistetööd täielikult elukutseliseks muutma, tunnustades nende rolli ja lõimides need riiklikesse sotsiaalkaitsesüsteemidesse;
60. rõhutab, et noorte kalandusega tegelema meelitamise meetmetes tuleb tagada sooline tasakaal ning võtta arvesse naiste rolli kogu kalapüügisektoris, alates kala püüdmisest ja lõpetades laevade haldamise, vesiviljeluse, müügi ning kalapüügisaaduste töötlemisega, ning arvestada tuleb ka nende rolliga teadus- ja haldustöös;
61. palub, et komisjon käivitaks algatusi kalanduses töötavate naiste töö tunnustamiseks ning naistele ja meestele võrdse tasustamise tagamiseks; tuletab meelde, et 2020.–2025. aasta soolise võrdõiguslikkuse strateegias nõutakse, et asjaomastest ELi vahenditest tuleb toetada meetmeid, mis aitavad edendada naiste osalemist tööturul, parandada töö- ja eraelu tasakaalu, suurendada investeringuid hooldusasutustesse, toetada naisettevõtlust ja võidelda soolise segregatsiooni vastu;
62. on veendunud, et ei ole põhjust naisi välistada ega takistada nende juurdepääsu sellele kutsealale, nagu näitab tegutsevate kalalaevade naissoost meeskonnaliikmete ja kaptenite arvu suurenemine; märgib, et õnneks esindavad kalandussektoris töötavaid naisi mitmed eriti aktiivsed organisatsioonid, eriti ELi kalanduse nõuandekomisjonides ja valdkondlikes ühendustes;
63. tunneb heameelt mõne ELi riigi kalandussektoris naisteühenduste loomise üle; kutsub ELi ja liikmesriike üles toetama uute ühenduste edendamist ja loomist, et pakkuda naistele paremat nähtavust ja abi;
64. on veendunud, et kuigi naiste roll kalandussektoris on sageli mitteametlik, tuleb neid majanduslikult ja sotsiaalselt tunnustada ning neile tuleb nõuetekohaselt töötasu maksta; juhib tähelepanu sellele, et parem teave naiste tegevuse ja meetmete kohta, mille eesmärk on parandada nende staatust ja suurendada nende osatähtsust, aitab naiste

isikliku ja sotsiaalse arengu edendamise kõrval ka lõpetada nende rolli müstifitseerimise kalandussektoris;

65. on seisukohal, et praeguste võimsuse mõõtmise eeskirjadega seatakse ohtu naiste juurdepääs sektorile, kuna nende privaatsuse ja heaolu tagamiseks on vaja eraldi kajuteid, tualett- ja duširuume;
66. nõuab tungivalt, et komisjon ja liikmesriigid rakendaksid sinises majanduses, eelkõige kalanduses, merekarbitööstuses, vesiviljeluses ja konservitööstuses, osalevate naiste kvalifikatsiooni tõstmiseks meetmeid ning edendaksid nende meretööstuse tarneahelasse panustamise ametlikku tunnustamist; peab lisaks vajalikuks tagada, et EMKVF-i rahastamine 2021–2027. aasta raamistikus ja väljaspool seda aitaks oluliselt kaasa naiste võrdsele kohtlemisele merekalandussektoris, olles ette nähtud eelkõige kalalaevade pardal naiste elamis-, töö- ja ohutustingimuste parandamise meetmete jaoks ning tagades selleks vajalike muudatuste tegemise;

Kutselise kalapüügi ja põlvkondade vahetuse edendamine kalandussektoris

67. tuletab meelde, et EL, mis on suurim kalandustoodete ühtne turg, annab vaid 6 % kogu maailma püügist, olles kalandus- ja vesiviljelustoodete puhul väga sõltuv impordist EL-i mittekuuluvatest riikidest; juhib tähelepanu sellele, et osa sellest impordist toodavad Euroopa omanduses olevad ettevõtted ja laevad;
68. juhib tähelepanu sellele, et ühise kalanduspoliitika standardid on ühed kõige rangemad ja annavad olulise panuse keskkonnanalasesse, majanduslikku ja sotsiaalsesse kestlikkusesse, ning kuigi on veel palju arenguruumi, näitavad viimaste aastakümnete edusammud, mida on võimalik selles suunas teha, aidates ühelt poolt kaasa kalavarude ja elupaikade kestlikkuse edendamisele ning teiselt poolt kalurite ja laevaomanike sissetuleku suurendamisele;
69. toonitab, et rangete standardite edendamine kalandussektori keskkonnahoidlikkuse ja sotsiaalse kestlikkuse osas on muu hulgas äärmiselt tähtis nii uue kalurite põlvkonna ligimeelitamiseks kui ka kalandussektori pikaajalise majandusliku stabiilsuse tagamiseks;
70. nõuab, et EL uuriks selliste meetmete väärtust nagu kunstlike riffide paigaldamine oma majandusvöönditesse mereelustiku kaitseks;
71. rõhutab, et üksteisele järgnevate mitmeaastaste finantsraamistike alusel sektorile antava EL-i toetuse pidev vähenemine ning eelkõige kalandussektori ja ühise turukorralduse rahastamise kärpimine on üks tegureid, mis on olukorda sektoris halvendanud; kordab seetõttu, et EL-i rahalist toetust kalandussektorile tuleb märkimisväärselt suurendada;
72. palub komisjonil ja liikmesriikidel võtta vajalikud meetmed, et säilitada ja tõhustada süsteeme ning toetusvahendeid, sealhulgas rahastamist, et edendada tarnete koondumist, sealhulgas pakkudes tõelist tuge tootjaorganisatsioonide loomisele ja toimimisele, eelkõige väikesemahulise rannapüügi ja väikesemahulise kalapüügi jaoks;
73. toonitab, et tegevusprogrammidega tuleb ergutada tootjaorganisatsioone – pakkudes vajaminevat rahalist tuge – turustama oma tooteid otse, töötades väärtusahelas,

kasutades seda vahendina oma toodangu väärtuse tõstmiseks ja kalandustoodete lisaväärtuse suurendamiseks;

74. palub komisjonil tihedas koostöös liikmesriikidega luua ja rakendada väikesemahulise, käsitöendusliku ja rannapüügi toetusmehhanisme, mis võimaldavad tegeleda sektori selles osas esinevate konkreetsete probleemidega;
75. rõhutab asjaolu, kui oluline on luua eriti kvaliteetsete traditsiooniliste toodete kodumaised turud, mida toetatakse messide, jaekaubanduse ja toitlustussektoriga, sest see suurendaks kohalike toodete lisaväärtust ja edendaks kohalikku arengut;
76. palub komisjonil uurida, kuidas paremini edendada suurema lisaväärtusega töödeldud kalandustoodete, eriti konservide turustamist, sarnaselt teatavate põllumajandustoodetega, ning uurida ELi kalandustoodete välisturgudel edendamise programme, sealhulgas nende esitlemist rahvusvahelistel näitustel ja messidel;
77. juhib tähelepanu sellele, et kalandussektoril on keskne tähtsus äärepoolseimate piirkondade sotsiaal-majanduslikus olukorras ja tööhõives ning majandusliku ja sotsiaalse ühtekuuluvuse edendamisel nendes piirkondades, mille majanduses valitsevad püsivad struktuurilised kitsaskohad ja millel on vähe võimalusi majanduse mitmekesistamiseks; peab seetõttu väga vajalikuks säilitada ja suurendada nendes piirkondades ELi toetust kalandussektorile, pidades silmas eelkõige kaugusest tulenevate lisakulude hüvitamist mõnest äärepoolseimast piirkonnast pärinevate kalandustoodete müümisel; juhib tähelepanu äärepoolseimate piirkondade kalandussektori väärtusahelate eripäradele ja on seisukohal, et nende tugevdamiseks ja turgudele juurdepääsu hõlbustamiseks on vaja eritoetust, mis on saavutatav mitte ainult kalanduse jaoks kõrvalisele asukohale ja saarelisele asendile vastavate valikmeetmete programmi (POSEI) taasloomisega, vaid ka POSEI transpordikava loomisega, mis on suunatud konkreetsete kaubateede rajamisele ja käitamisele;
78. rõhutab vajadust tagada kalapüügi järjepidevus, põlvkondade vahetumine ja suurem sotsiaalne tunnustus kõnealusel sektoris, ning toonitab selle tähtsust eurooplaste keskkonnahoidlikest elupaikadest pärit tervisliku toidu kestliku varu tagamiseks;
79. rõhutab kalurite märkimisväärset panust teaduslike teadmiste edendamisse, kuna nad osalevad otseselt kalapüügi andmete kogumisel ning teevad teadusega koostööd lisateabe pakkumisel merekeskkonna, liikide ja elupaikade seisundi ning nende kaitse kohta teaduslikel eesmärkidel;
80. märgib, et kalurite väljaõpe võib kanda olulist rolli kalastustegevuse jätkuval kaasamisel looduskaitse ja sellesse jätkuval panustamisel, toetades säästvamate kalapüügimeetodite rakendamist ja kasutamist kooskõlas ühise kalanduspoliitika eesmärkidega kalavarude kestlikuks kasutamiseks;
81. juhib tähelepanu sellele, et mereuuringute ja innovatsioonipotentsiaali arendamine äärepoolseimates piirkondades on nende piirkondade sinise majanduse kasvu edendamiseks väga oluline; märgib lisaks, et nende osalemise suurendamine rahvusvahelistes teadusvõrgustikes, milles osalevad ka nende ülikoolid, teades nende ainulaadseid omadusi, võib aidata äärepoolseimatel piirkondadel parandada oma innovatsioonisüsteeme ja luua töökohti; nõuab tungival, et komisjon teeks jõupingutusi

eesmärgiga varustada need piirkonnad nende elurikkuse tõhusa uurimise ja kasutamise vahenditega;

82. rõhutab ühise kalanduspoliitika eesmärki edendada selektiivset kalapüüki ja ELi eesmärki saavutada kliimaneutraalsus aastaks 2050; tõstab esile edusamme vähese heitega kutterlaevastiku ja uuenduslike kalapüügitehnikate väljatöötamise suunas, mis aitavad kaasa nii 2050. aasta eesmärgi kui ka selektiivse kalapüügi eesmärgi saavutamisele; kutsub komisjoni üles neid arengusuundumusi edendama ja tähtsustama, et säilitada innovatsiooni kaudu sektori väljavaated;
83. juhib tähelepanu laevaehituse ühisele arendamisele ja teaduslikule nn kolme nulli käsitlevale lähenemisviisile – nullheide, nulljäätmed ja null õnnetust pardal –, julgustades liikuma Euroopa laevastike, sealhulgas väikesemahulise kalapüügi laevastike puhul pigem laevade ringluspõhise, tõhusa ja kestliku kujundamise kui majanduspõhise kujundamise suunas;
84. märgib, et õige väljaõppe ja erioskuste korral võiksid kalurid veelgi rohkem kaasa aidata teaduslike teadmiste arendamisele keskkonnaandmete *in situ* kogumise ja registreerimise kaudu, võimaldades kontrollida kaugseire teel satelliitide ja muude vahenditega saadud andmeid; rõhutab ülikoolide ja mereuringute keskuste olulist rolli koostöös merekoolidega kaluritele väljaõppe pakkumisel selle vajaduse rahuldamiseks; rõhutab, et 2019. aastal pakkus ELi laevastik, mis koosneb enam kui 81 000 igas suuruses kalalaevast, võrreldamatult palju platvorme, millel koguti peaaegu iga päev pidevalt kalapüügi- ja muid mereandmeid; märgib, et see on vahend, mida saab ja tuleks kasutada koos selleks otstarbeks sobivate stiimulitega, et koguda veelgi rohkem andmeid Euroopa ja maailma merede kohta; nõuab tungivalt, et kalandusvaldkonna ametlikud teaduslikud nõuandvad organid, nagu Rahvusvaheline Mereuurimise Nõukogu (ICES) või kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee (STECF), kasutaksid rohkem ära ELi laevastiku kogutud andmeid;
85. juhib tähelepanu sellele, et noorte kaasamine ja põlvkondade vahetus ei taga mitte ainult sinise majanduse vanima tegevuse järjepidevust, vaid kindlustab ka elanikkonna püsimise rannikualadel ja ümbritsevates maapiirkondades, säilitades paljude rannikualade kogukondade kultuuripärandi; peab väga oluliseks, et nooremad põlvkonnad oleksid paremini informeeritud ja teadlikumad kestlikkuse küsimustest, omades uusi teadmisi, ning vajadusest, et kõik aitaksid kaasa mere- ja rannikualadele kõige tõsisemat mõju avaldavate ja kogu planeeti hõlmavate kliimamuutusega tegelemisele ja nende vastu võitlemisele;
86. on veendunud, et kalandussektor oleks enamate noorte jaoks ligitõmbavam, kui see oleks seotud ja seda täiendataks arenevate sektoritega, näiteks turismiga; nõuab sellega seoses tungivalt, et liikmesriigid ja nende piirkonnad vähendaksid kalastusturismi kui sissetulekuallika bürokraatiat; kutsub lisaks komisjoni üles edendama olemasolevate ELi programmide raames varuliine merendusega seotud materiaalse ja vaimse pärandi taastamiseks, säilitades rannikualade kogukondade identiteedi ja optimeerides nende kasutamist turismis;
87. märgib, et keskkonnakaitse on Euroopa noorte jaoks üha kasvav mureküsimus; rõhutab kalavarude säästva majandamise tähtsust noorte kalurite ligimeelitamiseks; nõuab

vähese mõjuga kalapüügi edendamist mitte ainult viisina, kuidas vähendada kalanduse mõju merekeskkonnale, vaid ka selleks, et meelitada ligi uusi kalurite põlvkondi;

88. juhib tähelepanu sellele, et kalastusturismis on märkimisväärne kasutamata potentsiaal;
89. rõhutab, kui tähtis on kaasata kalureid koostööl põhinevasse ja kogukondlikku mereruumi planeerimisse, et tagada merekeskkonna kestlik areng ja kaitse;
90. rõhutab, kui tähtsad on maailmamerealased teadmised, mille põhjal tuleb edendada digikirjaoskust ja kalapüügi digitaliseerimist; rõhutab, et vaatamata vanemate kasutajate paranenud oskustele on tarkvararakendused noorematele põlvkondadele lihtsamad ja intuitiivsemad, pidades silmas praegu läbivaatamisel oleva uue kalanduskontrollimääruse alusel andmete kogumist ja registreerimist või uute rakenduste ja seadmete kasutamist kalurite ohutuse, töötingimuste ja heaolu parandamiseks merel;
91. väljendab heameelt strateegiliste muudatuste üle ELis, eelkõige rohe- ja digipöörde üle, mis peavad aitama kaitsta olemasolevaid töökohti ja luua kalandusest tugevalt sõltuvatel territooriumidel uusi ja kvaliteetseid töökohti ning hoogustada veelgi nende majanduslikku arengut; rõhutab kalandussektoris traditsiooniliste ametite kaitsmise tähtsust tasakaalustatud üleminekuga, et vältida vanemate kalurite omandatud kogemustest tuleneva lisaväärtuse kaotamist; nõuab tungivalt, et komisjon ja liikmesriigid loovad elukestva õppe süsteemid, et hoida oskusi ajakohastena ja luua võimalusi igas vanuses kohortidele;
92. juhib tähelepanu sellele, et kalavarude kaitsestaatuse parandamine on suurendanud kalurite tootlikkust ja keskmist töötasu ning vähendanud süsinikdioksiidi ja muude kasvuhoonegaaside heitkoguseid; märgib, et kalurid on üha enam kaasatud kogu mereprügi, sealhulgas kaotatud või mahajäetud püügivahendite kogumisse ning et nende sellalast ökoloogilist panust tuleks tunnustada, soodustada ja nõuetekohaselt tasustada; rõhutab sellega seoses võimalust kaaluda niisuguste uute tegevuste ja lisatuluallikate loomise toetamist, mis on seotud mereprügi kogumisega ning strateegia „Euroopa strateegia plasti kohta ringmajanduses“ rakendamisega;
93. rõhutab, et kalavarude säästev majandamine ja püügikvootide kehtestamine kooskõlas eesmärgiga taastada ja hoida kalavarud üle biomassi taseme, mis on võimeline tootma maksimaalset jätkusuutlikku saagikust, on keskse tähtsusega sellise majanduskeskkonna loomisel, kus noored on piisavalt enesekindlad, et teha kaluriks saamiseks vajalikke investeeringuid;
94. rõhutab, et liikmesriigid peavad looma majanduslikud stiimulid ja sadamataristu, mis on vajalikud noorte kalurite poolt üleskorjatud jäätmete ja plasti nõuetekohaseks kogumiseks ja ringlussevõtuks, mis võib neile lisaks põhitegevusele ka rahalist kasu tuua;
95. kutsub liikmesriike üles kasutama kooskõlas ühise kalanduspoliitika määruse (EL) nr 1380/2013 artikliga 17 neile eraldatud kalapüügivõimaluste jaotamisel ka vanusega seotud kriteeriume;
96. tunneb heameelt asjaolu üle, et 2021–2027. aasta uue EMKVFi raames pakutakse abi ja

toetust noortele kaluritele, kes tegelevad esmakordselt laeva või kalandusettevõtte ostmisega; rõhutab vajadust meelitada noori mitte ainult merepüügitegevusse, vaid ka kalandusettevõtte juhtimise ja vesiviljeluse valdkondadesse, tagades sel viisil põlvkondade vahetumise kogu sektoris; palub liikmesriikidel seda vahetumist edendada, kõrvaldades takistused ja toetades inimesi, kes soovivad kalandussektoris karjääri alustada, ning käsitleda selliseid küsimusi nagu ettevõtte esmakordse asutamisega kaasnev suur kulu, püügivõimaluste eraldamise meetodid, sissetuleku ebakindlus, sooline võrdõiguslikkus ja ebakindlus karjääri püsijäämise pärast;

97. kordab, et kalapüügist saadavaid sissetulekuid kaitsva vahendina on vaja anda sektorile ja selle töötajatele asjakohast majanduslikku ja sotsiaalset hüvitist, et kompenseerida varude säilitamiseks rakendatavaid meetmeid või anda toetust kalapüügi ajutiseks peatamiseks ressursside haldamise eesmärgil; teeb sel eesmärgil ettepaneku, et EMKVFi toetataks niisuguse palgahüvitusfondi loomist, mis kataks kogu saamata jäänud tulu ja hõlmaks ajavahemikke, mil kalapüüki ei toimu, ning et selliseid ajavahemikke käsitletak vanaduspensioni ja muude sotsiaalkindlustusõiguste tagamiseks tegeliku töötajana; toetab lisaks garanteeritud miinimumpalga kehtestamist;
98. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles toetama jõupingutusi, mida tehakse selleks, et edendada osalistevahelist sotsiaaldialoogi eelkõige järgmistes küsimustes: a) noorte kalandussektori ettevõtjate väljaõpe; b) kutseline ajakohastamine ja oskuste arendamine säästva kalapüügi tagamiseks; c) headest kalapüügitavadest teadlikkuse suurendamine; d) inimelu ohutus ja kaitse merel; e) töötajate tervis ja ohutus pardal;
99. juhib tähelepanu sellele, et investeringud põlvkondade vahetumisse peaksid jääma ELi prioriteediks, et meie ühise projekti üks peamisi õnnestumisi on toidualane sõltumatus ning et kalandussektoris töötavate inimeste järkjärguline vananemine kujutab endast tõelist ohtu;
100. on seisukohal, et eriline tähelepanu ja toetus tuleks suunata väikesemahulisele kalapüügile, mis võib olla vähem röövellik ja säästvam mitte ainult bioloogiliste ressursside majandamise puhul, vaid ka sotsiaal-majanduslikust seisukohast vaadatuna;
101. juhib tähelepanu sellele, et põlvkondade vahetumine, mille raames võetakse tööle kalurid, kes on saanud hea väljaõppe ja omavad teadmisi ressursside kestlikkuse tagamise uusimate tehnoloogiate, toimingute ja viiside kohta, on samuti üks võimalus, kuidas EL saaks aidata kaasa ülemaailmsele liikumisele, mille eesmärk võidelda ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügi (ETR-kalapüük) vastu, seda vähendada ja see likvideerida;
102. on seisukohal, et põlvkondade vahetumine ja tegevuse mitmekesistamine on jätkuvalt probleem ning et EMKVFi peaks astuma samme kutseõppe ja karjääriarengu edendamiseks ning sissetulekute ja töökohakindluse suurendamiseks;
103. juhib tähelepanu sellele, et vajadus parandada sektori mainet, sealhulgas edendada naiste rolli ning töö-, elamis- ja ohustustingimusi laevade pardal, et meelitada ligi uusi põlvkondi, samuti vajadus täiustada kalandusalaste diplomite tunnustamise korda, pidades silmas liikmesriikide vahel kalurite liikumist takistavaid tõkkeid, ja kõnealuse sektori tööjõuvajadus on tegurid, mis soodustavad väljastpoolt ELi pärit kalurite palkamist, kes teatud juhtudel võetakse tööle ebaseaduslikult;

104. leiab kooskõlas Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamusega kalanduse sotsiaalse mõõtme kohta, et väga vajalik on töötada välja üldpõhimõtted ja praktilised juhised kalandussektori tööturuga seotud õiglaste teenuste jaoks, kuna ELi mittekuuluvatest riikidest pärit kalurid on olulised, et säilitada mitmes piirkonnas sektori tegevus; rõhutab sellega seoses, et komisjon ja liikmesriigid peaksid edendama suuniseid rändajatest kalurite inimväärse töö kohta, mille Euroopa kalandussektori sotsiaalpartnerid töötasid välja 2020. aastal;
105. kutsub komisjoni ja ELi nõukogu üles kasutama kaubanduspoliitikat, et tagada sarnaste keskkonna- ja sotsiaalse kestlikkuse standardite kohaldamine nii Euroopa kui ka välismaiste ettevõtjate suhtes, avades siseturu ainult nõuetele vastavatele toodetele; märgib, et vastasel juhul saadaks EL vale sõnumi rahvusvahelisele üldsusele, premeerides neid, kes on kalavarude jätkusuutlikkuse ja kalurite õiglase kohtlemise heaks kõige vähem teinud;
106. väljendab muret selliste kalurite olukorra pärast, kes on praktiliselt ilma jäänud oma hääleõigusest, sealhulgas Euroopa Parlamendi valimistel, kuna nad on merel; nõuab tungivalt, et liikmesriigid tagaksid, et meeskonnaliikmed, kes on ELi kodanikud ja viibivad merel, saaksid eri valimisprotsessides oma hääleõigust tõhusalt kasutada;
107. märgib, et väikesemahuline rannapüük võimaldab kaluritel saavutada tõenäoliselt parema töö- ja eraelu tasakaalu, ning rõhutab seetõttu väikesemahulist kalapüüki kaitsva õigusraamistiku edendamise tähtsust;
108. nõuab uute sotsiaalse ühtekuuluvuse programmide kasutuselevõtmist; tunneb heameelt põhisissetuleku katseprojektide üle ELi rannikualadel, kus SKP elaniku kohta on väiksem, sealhulgas äärepoolseimates piirkondades;
109. kutsub komisjoni ja liikmesriike üles suurendama Euroopas, eriti nooremate põlvkondade seas, sealhulgas koolides ja töötöinguasutustes, üldsuse teadlikkust püügitegevuse kui karjäärivõimaluse tähtsusest; rõhutab ka kalurite panust Euroopa toiduga varustamisse, ookeanide ja mereelustiku kaitsmisse ja säilimisse ning rannikuäärsete kogukondade kultuuri ja eluviisi kujundamisse, kummutades sel viisil eelarvamuse, et kalurid on kiskjad, kes on huvitatud ainult ressursside kasutamisest tulevikule mõtlemata;
110. tuletab meelde, et Euroopa laevastikud vastavad maailma kõige kõrgematele ohutuse, töötingimuste, kvalifikatsiooni nõudvate töökohtade ning keskkonna- ja elurikkuse kaitse standarditele ning on oma keskkonnajalajälje vähendamisega näidanud oma pühendumust sellele prioriteedile, toetades ja aidates välja arendada uusi juhtimistehnoloogiaid, kohandudes selleks pidevalt uute ja üha karmimate reeglitega, ning et kuigi Euroopa tasandi poliitikat ikka veel täiustatakse, siis ühises kalanduspoliitikas arvestatakse juba aastakümneid liikide teaduslikult juhitud majandamise vajadust;
111. ergutab komisjoni koostama koostöös liikmesriikide ja nende rannikualadega Euroopa kalade edendamiseks sobiva strateegia, millega kaasneb asjakohane rahaline toetus, sealhulgas selliste liikide toetamiseks, mille järele on väiksem nõudlus ja mille kaubanduslik väärtus on väiksem, eesmärgiga suurendada nende väärtust ning samal ajal vältida jõupingutuste koondumist liikidele, millel on suurem väärtus ja mis seetõttu

on tõenäolisemalt ülepüütud;

112. rõhutab suuremate investeeringute suunamise tähtsust teadusuuringutesse, ajakohastamise ja innovatsiooni, millest oleks kasu noortele kaluritele ja rannikukogukondadele;
113. rõhutab vajadust edendada ja toetada praegu 100 % fossiilkütustest sõltuva kalalaevastiku CO₂ heite vähendamist, et võimaldada kalandussektoril tõhusalt kaasa aidata Euroopa rohelise kokkuleppe järgimisele ja toetada nooremate põlvkondade juurdepääsu kalandussektorile, käivitades uuenduslikke algatusi;
114. tunnustab kalureid kui toiduainete tarnijaid ja olulisi töötajaid, kes isegi selliste katastroofiliste sündmuste ajal nagu COVID-19 pandeemia kindlustasid keerulises keskkonnas jätkuvalt igapäevase lossimise; toonitab, et COVID-19 pandeemia avaldab märkimisväärset majanduslikku ja sotsiaalset mõju ning on vaja, et liikmesriigid eraldaksid piisavalt Euroopa rahalisi vahendeid selleks, et säilitada ja luua töökohti kalandussektoris ja sinises majanduses;
115. juhib tähelepanu mõjule, mida on Ühendkuningriigi EList väljaastumine avaldanud kalandussektorile, eelkõige mõjutatud kalalaevastike rannikualadel; leiab, et see mõju ei puuduta pelgalt kalalaevu ja nendel töötavaid kalureid, vaid terveid kogukondi ning nende piirkondade tööhõivet;
116. rõhutab oma seisukohta, et põlvkondade vahetumisel tuleb arvesse võtta Euroopa rohelise kokkuleppe eesmärgid ja vajadust tagada digiüleminek ka sinises majanduses; märgib, et see ei tähenda mitte ainult noorte meelitamist kalapüügi valdkonda, vaid ka nende teavitamise ja nõuetekohase väljaõppe tagamist, pakkudes neile atraktiivseid karjääri võimalusi ja võimalust parandada oma isiklikku olukorda, eelkõige suurendades nende sissetulekut ja tagades selle jätkusuutlikkuse, ning võimalust aidata kaasa oma kohalike kogukondade ühtekuuluvusele, eelkõige kõige eraldatumates rannikupiirkondades ja väiksemate töövõimalustega piirkondades, neile võimaluse andmist töötada nendes piirkondades majanduslike, sotsiaalsete ja keskkonnaalaste muutuste nimel ning samal ajal naiste rolli suurendamist selles sektoris parema liikuvuse ja suuremate tööhõivevõimaluste kaudu kogu ELis, ilma et nende oskuste ja väljaõppe tunnustamist raskendataks ega piirataks; on seisukohal, et põlvkondade vahetumine ei tohi kaasa tuua põlvkondadevahelist pörkumist ning peaks hõlmama igas vanuses kalureid, tagades tasakaalu rohe- ja digiüleminekus, kindlustamaks, et kogemuste pärand ei läheks kaduma;
117. juhib tähelepanu sellele, et Euroopa kalurite järgmine põlvkond ei muuda mitte ainult ELi sektorit tulevikus konkurentsivõimelisemaks, vaid sellel on ka oma osa Euroopa toiduvarude tagamisel lähiaastatel;
118. nõuab tungivalt, et komisjon käsitleks käesolevas resolutsioonis esitatud aspekte ja nõudmisi oma järgmises aruandes ühise kalanduspoliitika rakendamise kohta;
119. on seisukohal, et käesolev resolutsioon annab meile ainulaadse võimaluse rõhutada Euroopa kalandussektori kui strateegiliselt olulise sektori tulevase ilme väärtust ja näidata Euroopale, milline suund valida: rohkem noori kalureid, tõhusam kalapüük ja paremad tavad;

-
- ◦

120. teeb presidendile ülesandeks edastada käesolev resolutsioon nõukogule, komisjonile, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele, Regioonide Komiteele ning liikmesriikide valitsustele ja parlamentidele.

SELETUSKIRI

Euroopa kalandust ootavad ees arvukad keskkonnaalased, majanduslikud ja sotsiaalsed probleemid. Käesoleva esildatud algatusraporti eesmärk on käsitleda kalandusega seotud tööhõiveküsimusi, eelkõige seoses töötajate põlvkondade vahetumisega. Kalandussektori olulisus on vaieldamatu mitte ainult seetõttu, et see on üks peamisi tootmissektoreid, mis on otsustava tähtsusega toidu tarnimisel maailma üha kasvavale elanikkonnale, kuid ka seetõttu, et arvestatav osa elanikkonnast sõltub sellest oma elatise teenimisel (FAO andmetel 10–12 %).

ELis ei ole kalandussektori tööhõivet käsitlev ametlik statistika eriti üksikasjalik ega anna täielikku ülevaadet sellest, kuidas tööjõu vanuseline struktuur on kujunenud. Teatud andmetest ja näitajatest ilmneb aga, et suur osa sektori töötajatest on vanemaealised, pidades eelkõige silmas tööga kaasnevaid füüsilisi nõudmisi ja ohte. Seetõttu tuleb leida lahendused, et parandada ohutust, töötingimusi ja elamist laevade pardal, väljaõpet ja töö tunnustamist, samuti kaasata naised ja lõpetada sektori müstifitseerimine, kuna see võib hõlbustada põlvkondade vahetumist.

Raportööri seisukoht

Raportööri arvates tuleb parandada kalandus- ja vesiviljelussektori ning ülejäänud väärtusahela töökohtade statistikas kajastamist, eelkõige suurendades teadlikkust väljaõppe tasemest ja vanuselisest struktuurist ning sellest, kuidas see on aja jooksul välja kujunenud. Tööhõive juhtimine nagu ka kalavarude majandamine peab samuti põhinema parimatel kättesaadavatel teadmistel ja teabel. Ainult ajakohastatud statistikaga on võimalik kindlaks teha olukorrad, kus juhtimismeetmeid tuleb muuta ja parandada.

Ainult paremate töö- ja elamistingimuste tagamisega kalalaevade pardal on võimalik noori sellele kutsealale meelitada ja parandada kõigi ohutust. Hoolimata juba tehtud edusammudest juhtub kalapüügi ajal merel ikka veel palju õnnetusi ning vaatamata surmajuhtumite arvu vähenemisele on valdav osa õnnetustest toimunud inimliku eksimuse tõttu.

Raportöör juhib tähelepanu sellele, et kuigi arvukatest raportitest ja uuringutest ilmneb, et ELis on vaja kehtestada väljaõppe ja ühtse diplomiseerimise tunnustamise kriteeriumid, ei ole seda ikka veel tehtud ning see takistab tööjõu liikumist liikmesriikide vahel. Põlvkondade vahetumine peaks parandama ka kalurite väljaõpet ja diplomeerimist ning selline väljaõpe avaldab tulevikus positiivset mõju mitte ainult pardal tehtava töö ohutusele, vaid ka ressursside kasutamise keskkonnasäästlikkusele.

Raportöör rõhutab Euroopa Merendus-, Kalandus- ja Vesiviljelusfondi (EMKVF) tähtsust, et aidata ületada paljusid takistusi, mis on tekkinud uute põlvkondade kalandusse meelitamisel, ning rõhutab, et põlvkondade vahetumine aitab kaasa ühise kalanduspoliitika täielikule rakendamisele kooskõlas fondi eesmärkidega.

Põlvkondade vahetumine aitab parandada mereressursside ja kalavarude majandamist, kuna see ühendatakse kalurite laialdasema ja parema väljaõppega. Sellise väljaõppe tulemusena luuakse tööjõud, kes on tähelepanelikum ja avatum käitumuslike muutuste rakendamise suhtes, näiteks andmete digitaalse esitamise või suurema hulga ja paremate kalandust ja keskkonda puudutavate andmete kogumises osalemise suhtes. Lõpetuseks on raportöör

veendunud, et kalurite põlvkondade vahetumisega lõppeb ka Euroopa kodanike jaoks selle kutseala müstifitseerimine, kuna kalureid tuleks pidada mere ja selle ressursside kaitsjateks.

18.3.2021

TÖÖHÕIVE- JA SOTSIAALKOMISJONI ARVAMUS

kalanduskomisjonile

tulevaste kalurite ning kalandussektorisse töötajate uue põlvkonna ligimeelitamise ja rannikukogukondades töökohtade loomise kohta
(2019/2161(INI))

Arvamuse koostaja: Jarosław Duda

ETTEPANEKUD

Tööhõive- ja sotsiaalkomisjon palub vastutaval kalanduskomisjonil lisada oma resolutsiooni ettepanekusse järgmised ettepanekud:

- A. arvestades, et vastavalt kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee (STECF) 2019. aasta majandusaruandele ELi kalalaevastiku kohta säilis ELi kalalaevastiku kasumlikkus 2017. aastal, kus registreeriti 1,3 miljardi euro suurune puhaskasum, samas kui 2019. aasta osas oodati tänu madalatele lossimistasudele ning püsivalt odavatele kütusehindadele ja madalatele intressimääradele tulemuslikkuse mõningast paranemist; arvestades, et ühise kalanduspoliitika eesmärk on tagada kalanduse ning vesiviljeluse keskkonnavaline, majanduslik ja sotsiaalne jätkusuutlikkus¹;
- B. arvestades, et Euroopa Parlament nõuab oma 27. veebruari 2014. aasta resolutsioonis² tungivalt, et komisjon käivitaks kalandusest sõltuvate piirkondade kohta spetsiaalse statistikaprogrammi, pöörates erilist tähelepanu väiksemahulisele rannapüügile, traditsioonilistele kalapüügimeetoditele ja konkreetsetele turustamiskanalitele, ning naissoost merekarbikorjajate, võrguparandajate ja kalanduses ning sellega seotud aladel töötavate käsitöölise tööle ning nende sotsiaalsetele ja töötingimustele, eesmärgiga hinnata naiste tööga seotud erivajadusi ja soodustada nende raskete tegevusalade tunnustamist ühiskonna poolt;
- C. arvestades, et 2017. aastal oli ELis üle 150 000 kaluri, kellest märkimisväärne osa (mõne hinnangu kohaselt üle 25 %) ei saanud oma töö eest tasu³;

¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. detsembri 2013. aasta määrus (EL) nr 1380/2013 ühise kalanduspoliitika kohta, ELT L 354, 28.12.2013, lk 22.

² Euroopa Parlamendi 27. veebruari 2014. aasta resolutsioon ühise kalanduspoliitika erimeetmete kohta naiste rolli edendamiseks, ELT C 285, 29.8.2017, lk 150.

³ Komisjoni 11. juuni 2018. aasta teatis ühise kalanduspoliitika olukorra ja 2019. aasta kalapüügivõimalusi käsitleva konsultatsiooni kohta (COM(2018)0452).

- D. arvestades, et märkimisväärne arv kalandussektori töötajaid on naised ja kuigi suhteliselt vähesed neist on ametis kalalaevadel, töötab märkimisväärne osa neist maismaal, sageli mitteametlikult, et eelkõige väikesemahulise kalapüügi puhul toetada merel toimuvat tegevust; arvestades, et vaatamata naiste märkimisväärsele panusele selles sektoris ei tunnustata nende rolli ikka veel piisavalt;
- E. arvestades, et on teatatud kalatööstusega seotud sunniviisilise töö ja inimkaubanduse juhtumitest⁴;
- F. arvestades, et madalad ja prognoosimatud sissetulekud, tervishoiu ja ohutusprobleemid ning ohtlikud töötingimused on olulised asjaolud, mis ei lase kalandussektorit noortele töötajatele atraktiivsemaks muuta, mis seab ohtu põlvkondade vahetumise kalandussektoris ja avaldab negatiivset mõju kogu kalandussektori tulevikule;
- G. arvestades, et erinevus suure- ja väikesemahulise kalapüügi tasuvuse vahel on viimastel aastatel järk-järgult kasvanud, mistõttu väikesemahuline kalapüük on sattunud eriti ebasoodsasse olukorda ja kiiresti väheneb nii laevastiku suurus kui ka kalurite arv;
- H. arvestades, et väikesemahuliseks kalapüügiks mõeldud laevad moodustavad üle 60 % kogu Euroopa laevastikust, mis annab tööd paljudele inimestele ja millel on oluline koht väikeste rannikulinnade majanduses, mis on tihti ka majanduslikult madalseisus;
- I. arvestades, et osaliselt kalalaevastiku püügivõimsuse vähendamise tõttu on ELi kalalaevastiku kogutööhõive alates 2008. aastast langenud keskmiselt 1,3 % aastas⁵; arvestades, et kalurite keskmine vanus on mitmes piirkonnas rohkem kui 50 aastat ja mõnes isegi üle 60 aasta, mis näitab tõsist probleemi põlvkonnavahtusega ja võib lähitulevikus ohtu seada Euroopa kalandustegevuse jätkumise; arvestades, et noortel kaluritel on raske ette kujutada turvalist tulevikku ja kavandada selles sektoris karjääri; arvestades, et ELi väikesemahuliseks rannapüügiks kasutatavad laevad moodustasid 2018. aastal 75 % aktiivsest kalalaevastikust ja neil töötas 50 % kalalaevadel töötavatest inimestest; arvestades, et väikesemahuline jätkusuutlik kalapüügitegevus on marginaliseeritud; arvestades, et 2018. aastal leidsid ELi 27 liikmesriigis peaaegu kaks kolmandikku kõigist surmaga lõppenud tööõnnetustest aset ehitus-, transpordi-, ladustus-, tootmis- ja põllumajandussektoris, ning metsanduses ja kalanduses⁶;
- J. arvestades, et nõukogu praeguse määrusega nr 1005/2008 ebaseadusliku, teatamata ja reguleerimata kalapüügi (ETR-kalapüügi) kohta⁷ püütakse tagada, et ebaseaduslikult püütud kala ei saa ELi sisse tuua; arvestades, et ETR-kalapüük ning inim- ja tööõiguste rikkumised käivad sageli käsikäes; arvestades, et ELi liikmesriigid on nõukogu direktiivi 2017/159 kohaselt kohustatud ratifitseerima ILO kalandustöö konventsiooni (ILO C188)⁸;
- K. arvestades, et rannikuturism, harrastuspüük ja rannikualade kultuuripärandi edendamine

⁴ Rahvusvaheline Tööstööbüroo, „Caught at Sea: Forced Labour and Trafficking in Fisheries“ („Merel löksus: sunnitöö ja inimkaubandus kalandussektoris“), 2013.

⁵ Samas (COM(2018)0452).

⁶ Eurostat: tööõnnetuste statistika, november 2020.

⁷ ELT L 286, 29.10.2008, lk 1.

⁸ ELT L 25, 31.1.2017, lk 12.

on rannikualade kestliku arengu tähtsad komponendid;

- L. arvestades, et Euroopa Komisjoni 2019. aastal avaldatud ametlike andmete kohaselt oli Euroopa laevastiku keskmine vanus 29,9 aastat ja väikesemahulise kalapüügi puhul isegi 32,5 aastat, mis mõjutab oluliselt nii laevade keskkonnasäästlikkust kui ka nende ohutusseadmete ja -standardite nõuetekohasust ja ajakohastamist;
 - M. arvestades, et kuigi kliimamuutused võivad kalapüüki piirata, kerkivad esile ka uued merel toimuvad tegevused, näiteks makrovetikakasvatus, tuulepargid ja keskkonnateenused;
 - N. arvestades, et ebaseaduslik, teatamata ja reguleerimata kalapüük kujutab endast tõsist ohtu maailma mereressurssidele, kuna see põhjustab kalavarude vähenemist, hävitab mereelupaiku, moonutab konkurentsi, seab ausad kalurid ebasoodsasse olukorda ja ohustab rannikualade kogukondade toimetulekut;
 - O. arvestades, et kõikjal Euroopas on täheldatud kalapüügilaevade kontsentratsiooni suurenemist⁹;
 - P. arvestades, et kalurite aktiivne osalemine merejäätmete kogumisel ja maale toimetamisel on väga oluline bioloogilise mitmekesisuse ja kalavarude säilitamise ning Euroopa roheline kokkuleppe eesmärkide saavutamise seisukohast, sealhulgas väärtusahel, mis tekib merel kogutud jäätmete ringlussevõtu tõttu;
1. tunnistab, et ranniku- ja äärepoolseimad piirkonnad on kalandusest ajalooliselt sõltuvad ning peaksid saama rahalist toetust, et tugevdada kalandussektori töökohti, arendada välja uusi sektoreid ning luua uusi töökohti, eelkõige väikesemahulise kalapüügi sektoris; kutsub liikmesriike üles kehtestama sihipäraseid poliitikameetmeid, et kaitsta olemasolevaid töökohti, luua mitmekesisuse uusi töökohti ja edendada digiteerimist; rõhutab, kui oluline on vältida igasugust diskrimineerimist tööturul ning kaitsta ja toetada haavatavaid ja ebasoodsas olukorras olevaid rühmi; toetab Euroopa struktuuri- ja investeerimisfondide kombineeritud kasutamist koostoime loomiseks, vältides samas dubleerimist;
 2. peab kiiduväärseks asjaolu, et Euroopa Sotsiaalfondi (ESF) on laialdaselt kasutatud ranniku- ja maapiirkondade taaselustamiseks, pakkudes tööturult välja tõrjutud inimestele koolitus- ja töövõimalusi, mis on kohandatud individuaalsetele ja kohalikele vajadustele, töökohtade loomisele ja sektoripõhiste vajadustele; juhib tähelepanu sellele, et Euroopa Merendus-, Kalandus- ja Vesiviljelusfond (EMFAF) annab panuse kalandusse ja säästvasse sinisesse majandusse, samuti sotsiaalsesse kaasatusse, tööalasesse liikuvusse ja arengusse;
 3. tuletab meelde, et 2020.–2025. aasta soolise võrdõiguslikkuse strateegias nõutakse, et asjaomastest ELi vahenditest tuleb toetada meetmeid, mis aitavad edendada naiste osalemist tööturul, parandada töö- ja eraelu tasakaalu, suurendada investeeringuid hooldusasutustesse, toetada naisettevõtlust ja võidelda soolise segregatsiooni vastu;

⁹ Euroopa Komisjon, „Study on ownership and exclusive rights of fisheries means of production“ („Kalandussektori tootmisvahendite omandi- ja ainuõigused“), veebruar 2019.

4. toonitab Brexiti sotsiaalmajanduslikku mõju kalandussektorile ja nõuab tungivalt, et liikmesriigid eraldaksid ELi rahalisi vahendeid, et aidata säilitada töökohti, toetada jätkusuutlikku kalandust ning edendada selles sektoris soolist võrdõiguslikkust;
5. palub, et komisjon käivitaks kiiremas korras algatused, et teha lõpp sunniviisilisele tööle ja inimkaubandusele kalandussektoris;
6. toonitab, et COVID-19 pandeemia avaldab märkimisväärset majanduslikku ja sotsiaalset mõju ning on vaja, et liikmesriigid eraldaksid Euroopa rahalisi vahendeid selleks, et säilitada ja luua uusi töökohti kalandussektoris ja sinises majanduses; rõhutab, et nendest vahenditest tuleb edendada meetmeid, et leevendada tervisekriisi mõju haavatavatele rühmadele ja tervisealastele erivajadustele, ning tagada jätkuv juurdepääs kõikidele tervishoiuteenustele;
7. mõistab teravalt hukka kalurite vastu suunatud igasuguse vihakõne ja vaenulikkuse; tuletab meelde, et Euroopa kalurid täidavad keskkonna- ja elurikkuse kaitse kõrgeimaid norme kogu maailmas, et nad on tõestanud oma pühendumist sellele prioriteedile ja kohanduvad pidevalt uute ja üha karmimate eeskirjadega, ning et kui Euroopa tasandi poliitikat ikka veel täiustatakse, siis ühises kalanduspoliitikas arvestatakse juba aastakümneid liikide mõistliku majandamise vajadust; nõuab lugupidavat suhtumist kaluritesse, võttes arvesse nende töö inimlikku ja kultuurilist väärtust, selle strateegilist iseloomu meie sõltumatusel toiduga varustatuse osas, selle panust ohutu ning tervisliku toidu tarbimisse, ning merekeskkonna alase teadmistepagasi suurendamisse ja merekeskkonna kaitsesse;
8. rõhutab asjaolu, et 2019. aasta lõpu seisuga on liikmesriigid teatanud kategooria „kalapüük ja vesiviljelus“ all 153 miljoni euro suurustest kulutustest; rõhutab siiski, et kogutud andmed ei ole esindavad, sest liikmesriigid ei esita täpseid summasid, mis eraldati merendus-, kalandus- ja vesiviljelussektorile piirkondlike haridus-, koolitus-, tööhõive- ja kaasamisvajaduste jaoks;
9. väljendab heameelt eeliste üle, mida on toonud strateegilised muudatused ELis eelkõige seoses rohe- ja digipöörde vallas ja mis aitavad tulevikus kaitsta olemasolevaid töökohti, loovad kalandusest sõltuvatel territooriumidel uusi töökohti ja hoogustavad veelgi nende majanduslikku arengut; rõhutab traditsiooniliste ametite kaitsmise tähtsust kalandussektoris, kuna need edendavad märkimisväärselt rannikualade elanike sotsiaalmajanduslikku heaolu, aitavad kaasa kohalikule arengule, nii eelmise kui ka järgmise tasandi töökohtade säilitamisele ja loomisele, värske kala tarnimisele ja traditsiooniliste kohalike kultuuride säilitamisele; usub, et rannalähedane püügitegevus on oluline, kuna see tagab asjaomastes piirkondades mitte ainult kultuurilise mitmekesisuse kaitse, vaid ka kogu rannikuala kogukondade püsijäämise; rõhutab sellega seoses vajadust tegutseda vastavalt Euroopa rohelise kokkuleppe eesmärkidele, ÜRO kestliku arengu eesmärgile nr 14 ja Pariisi kokkuleppele; rõhutab, kui oluline on anda kaluritele võimalus nendest pööretest tingitud muutustega kohanemiseks;
10. palub, et komisjon käivitaks algatusi kalanduses töötavate naiste töö tunnustamiseks ning naistele ja meestele võrdse töötasu tagamiseks;
11. rõhutab, kui oluline on võimaldada kalandussektori töötajatele, eelkõige noortele ja sellest tööst huvitatud inimestele õiglane ja kaasav juurdepääs nõustamisele,

kvaliteetsetele ja tasustatud praktikakohtadele ning kutseharidusele ja -koolitusele, sealhulgas töötervishoiu ja -ohutuse, ning merekeskkonna, -ressursside ja rannikuvööndite kaitse, püügi kvaliteedi ning turustamise ja haldamise alase koolituse alal, mis aitab neil kohaneda uute turusuundumustega, nagu mahepõllumajanduslik toit, lühikesed tarneahelad, spetsialiseeritud turism ning kohalike toodete müük ja edendamine uue tehnoloogia abil; kinnitab, et asjakohane eriharidus ja koolitus julgustavad rannikupiirkondade noori rannapüügitegevust ja -traditsioone alal hoidma; rõhutab vajadust anda noortele kogu asjakohane teave ja juhtida tähelepanu võimalustele oma karjääri edendada, et nad saaks kalandussektoris täiel määral osaleda; julgustab pakkuma ELi poolset täiendavat kombineeritud rahalist toetust sellistele koolituskursustele, nõustamisele, praktikale ja kutseharidusele, mis on mõeldud kõigile kaluritele püügihooajavälisel ajal; märgib, et koolitusmeetmed on liikmesriikide lõikes erinevad ning hõlmavad nii traditsioonilist lähenemist, kus teadmisi antakse edasi vanematelt lastele, kui ka ametlikku erialast (kõrg)haridust, kusjuures pakutavate haridus- ja koolitusprogrammide sisu on liikmesriikides ja vahel isegi liikmesriikide osades tihti erinev¹⁰;

12. märgib, et kalurite koolitus võib mängida olulist rolli kalastustegevuse kaasamisel looduskaitsele ja selle panuse suurendamisel, ning säästvamate kalapüügimeetodite rakendamise ja kasutamise toetamisel kooskõlas ühise kalanduspoliitika eesmärkidega kalavarude säästlikuks kasutamiseks;
13. tuletab meelde, et kvalifikatsioonide ja meresõiduohutuse tunnistuste vastastikune tunnustamine ELis suurendab töötajate liikuvust ja muudab merenduserialad nooremale põlvkonnale atraktiivsemaks; on seisukohal, et tunnistuste vastastikune tunnustamine ei tohiks tekitada ülemäärast finants- ega halduskoormust;
14. on sügavalt mures suur- ja väikekalurite elu- ja töötingimuste oluliste erinevuste pärast; kutsub seetõttu komisjoni ja liikmesriike üles tegutsema kiiresti ja kooskõlastatult, et paremini toetada ja elavdada väikesemahulist kalapüüki, mis on pealegi osutunud kestlikumaks, kui intensiivne ja tööstuslik suuremahuline kalapüük ning kujutab endast väikeste rannikulinnade majanduse ja identiteedi põhisammast;
15. rõhutab karjääri järjepidevuse ning sellega seoses töökohtade loomise ja säilitamise tähtsust; tuletab meelde, et kui kalur ei saa tervislikel põhjustel, tööturul toimuvate muutuste või muude tegurite tõttu enam merel töötada, tuleks toetada tema karjääri jätkumist maismaal; on veendunud, et sujuvat töökohavahetust tuleb toetada Euroopa fondidest, eelkõige ESFist, muuhulgas elukestva õppe programmide kaudu;
16. tuletab meelde, et ELi ühtekuuluvuspoliitika on ELi investeerimispoliitika vahend, mis aitab vähendada majanduslikke, sotsiaalseid ja piirkondlikke erinevusi; palub liikmesriikidel kasutada Euroopa struktuuri- ja investeerimisfonde ning eelkõige EMKVF-i selleks, et kohalikul tasandil kaasata ELi kodanikke kalandussektori probleemide lahendamise väljatöötamiseks; tunnistab, et EMKVF-i võiks pakkuda veelgi rohkem liidu toetust kaluritele, kes koguvad merel kaotsi läinud kalapüügivahendeid ja mereprügi ja aitavad sellega kaasa mere ja rannikualade elurikkuse ning ökosüsteemide kaitsele ja taastamisele ning Euroopa strateegia

¹⁰ Kalanduskomisjoni taustdokument „Tulevaste kalurite ning kalandussektoris töötajate uue põlvkonna ligimeelitamine ja rannikukogukondades töökohtade loomine“, 2020, lk 10.

rakendamisele plasti kohta ringmajanduses;

17. julgustab lisaks toetama edukaid kohalikke kalandustegevuse rühmi, neid võimalusel laiendama ja paremini jälgima, võttes arvesse sotsiaalmajanduse eesmärgi, et edendada kohaliku arengu strateegiaid toiduainete tootmises, parandada loodusvarade kasutamist, muuta kalandusega tegelevad kogukonnad atraktiivsemaks, edendades teenuseid ja kultuuri, ning luua töökohti; on seisukohal, et selliste strateegiate rakendamist tuleks toetada ELi fondidest;
18. toonitab seetõttu, kui tähtis on toetada uusi turge, kus saaks müüa kala ja muid meresaadusi, näiteks kalanduse kõrvalsaadusi, mida saab eraldada ja pakkuda toiduks mittekasutatavate toodete turul, optimeerides sellega ressursside kasutamist, edendades säästvat kalapüüki ja vähendades jäätmeid sektoris; nõuab kohalike värske kala turgude arendamise haldus- ja tehniliste nõuete lihtsustamist kooskõlas tervishoiu ja ohutusnõuetega, et toetada kala otseturustamist ja kojuveo teenuseid, eriti mikro-, väike- ja keskmise suurusega ettevõtjate jaoks, kuna see võib aidata suurema osa saagi väärtusest kohalikule kogukonnale jätta;
19. palub, et liikmesriigid toetaksid oma sotsiaalmajanduspoliitika kaudu jätkusuutlikku väiksemahulist kalapüüki, et täita kestliku arengu eesmärk nr 14; palub, et liikmesriigid toetaksid lisaks komisjoni ELi kalanduse kontrollisüsteemi ettepanekut praeguste jälgitavuse alaste sätete karmistamiseks ja päritolu sertifitseerimise täiustamiseks, kuna see võib aidata kaasa ressursside paremale juhtimisele ja tagada juurdepääsu jätkusuutlikumatele turgudele;
20. ärgitab jätkama sektori digiteerimist, mis võimaldaks kalurite ja tarbijate vahel paremat koostööd ja suurendaks sellega kalapüügisaaduste jälgitavust ning võimaldaks kalavarusid paremini hallata; toonitab, kui kasulik oleks tagada juurdepääs vastavale koolitusele, mida võiks ELi vahenditest toetada;
21. väljendab suurt muret kalandussektori töötajate füüsilise ja vaimse tervise pärast, sest lisaks riskile, mida toon kaasa töö avamerel, ohustab kalurite tervist ka asjaolu, et laevad ei vasta tihti kehtivatele ohutusnõuetele, mis omakorda suurendab tööga seotud vigastuste, sealhulgas raskete vigastuste tõenäosust; palub seetõttu pädevatel ametitel tagada sektori töötajatele ohutud ja inimväärsed töötingimused ning võrdsed võimalused ja aus konkurents maailma kalapüügiettevõtete seas, sealjuures madaldamata Euroopa standardeid; kutsub liikmesriike piisavas ulatuses toetama laevade ohutuse ja töötingimuste parandamist kooskõlas keskkonnasäästlikkuse nõuetega, pöörates erilist tähelepanu väikesemahulisele kalapüügile, eelkõige saartel ja äärepoolseimates piirkondades, kus laevade keskmine vanus on oluliselt kõrgem, kui tööstusliku kalapüügi puhul; väljendab heameelt komisjoni algatuse üle püüda saavutada kokkulepe kalalaevade ohutuse kohta;
22. väljendab muret Läänemere kalurite olukorra üle; rõhutab Läänemere kalavarude taastamise vajadust; kutsub liikmesriike üles olemasolevaid töökohti kaitsma;
23. tuletab meelde, et kõigil kalandussektori töötajatel on õigus liituda ametiühingutega, ning tuletab komisjonile meelde tema deklaratsiooni, et „kollektiivlābirāākimised

peaksid olema normiks kõigis liikmesriikides¹¹;

24. on mures kalandussektori vananeva tööjõu pärast ja nõuab stiimuleid noorema põlvkonna ligimeelitamiseks; palub liikmesriikidel edendada põlvkondade vahetust, toetades inimesi, kes soovivad kalandussektoris karjääri alustada, ning kõrvaldada probleemid seoses suure kuluga, mis kaasneb ettevõtte asutamisega, püügivõimaluste eraldamise meetoditega, sissetuleku ebakindlusega, soolise võrdõiguslikkusega, ja ebakindlusega karjääri püsijäämise pärast; väljendab heameelt, et EL rahastab projekte noorte kaasamiseks spetsiaalselt väljatöötatud programmide kaudu, nt Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi algatusega, millega toetatakse esimese laeva omandamist, ja innustatakse noori kalandussektoris tööle tulema¹²; märgib, et liikmesriigid peaksid tegelema inimväärsete palkade ja sissetuleku küsimusega kalandussektoris; palub, et kalanduse teadus-, tehnika- ja majanduskomitee kaasaks ühisesse kalanduspoliitikasse näitajad, mis on seotud üldiste sotsiaalsete eesmärkidega, eelkõige töötajate kaitse, hariduse ja koolituse, sissetulekute ning ohutusega;
25. toonitab naiste rolli kalandussektoris, mis jääb sageli tähelepanuta või on vaevumärgatav, kuid mis on siiski kalalaevade logistilise ja haldusliku toetamise ning kala müügi ja töötlemise seisukohalt alustrajava tähtsusega; rõhutab, et meetmed noorte kalandusega tegelema meelitamiseks peavad tagama soolise võrdsuse ning võtma arvesse naiste rolli kogu kalapüügisektoris, alates kala püüdmisest ja lõpetades laevade haldamise, vesiviljeluse, müügi ning kalapüügisaaduste töötlemisega, ning arvestama ka nende rolliga teadus- ja haldustöös;
26. nõuab ühise kalanduspoliitika määruse artikli 17 rakendamist, et tagada põlvkondade vahetumine ja noortele kaluritele piisavas koguses kalapüügikvootide eraldamine;
27. toonitab, et rangete standardite edendamine kalandussektori keskkonnahoidlikkuse osas on äärmiselt tähtis uue kalurite põlvkonna ligimeelitamiseks kui ka kalandussektori pikaajalise majandusliku stabiilsuse tagamiseks;
28. on seisukohal, et juurdepääsetava töökeskkonna tagamine, sealhulgas kalandussektoris, eesmärgiga taastegreerida tööturule nii tööealised kui ka endised kalurid ja muud kalandustöötajad, kellel on füüsiline või vaimne tervisehäire, tooks kaasa suurema sotsiaalse kaasatuse ning aitaks luua rohkem stiimuleid tulu saamiseks kalandussektoris ja kalapüügiga tegelevates kogukondades;
29. palub, et pädevad asutused toetaksid puuetega inimeste juurdepääsu nende vajadustega kohandatud kalapüügile ja välitingimustes kasutatavatele töövahenditele; nõuab Euroopa andmebaasi loomist kalandussektoris toimunud tööõnnetustest teatamiseks;
30. juhib tähelepanu ettearvamatule mõjule, mida Brexit võib avaldada kalandussektoris, eelkõige rannikualadel, kus tegutsevad sellest kõige enam mõjutatud kalalaevastikud; leiab, et see mõju ei puuduta pelgalt kalalaevu ja nendel töötavaid kalureid, vaid tervet

¹¹ Euroopa Komisjoni pressiteade "ELi sotsiaalse turumajanduse edendamine: piisav miinimumpalk töötajatele liikmesriikides", 28. oktoober 2020.

¹² Vt näiteks selliseid projekte, nagu Soome „Blå omsorg (Blue care) – servicemodell för utsatta barn och unga i Österbotten“ („Sinine hooldus - teenusemudel Pohjanmaa haavatavate laste ja noorte jaoks“).

kogukonda ning rannikualade tööhõivet.

TEAVE VASTUVÕTMISE KOHTA NÕUANDVAS KOMISJONIS

Vastuvõtmise kuupäev	17.3.2021
Lõpphääletuse tulemus	+: 51 -: 0 0: 2
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Abir Al-Sahlani, Marc Angel, Dominique Bilde, Gabriele Bischoff, Vilija Blinkevičiūtė, Milan Brglez, Sylvie Brunet, Jordi Cañas, David Casa, Margarita de la Pisa Carrión, Jarosław Duda, Estrella Durá Ferrandis, Lucia Ďuriš Nicholsonová, Rosa Estaràs Ferragut, Nicolaus Fest, Loucas Furlas, Cindy Franssen, Heléne Fritzton, Alicia Homs Ginel, France Jamet, Radan Kanev, Stelios Kypouropoulos, Katrin Langensiepen, Miriam Lexmann, Elena Lizzi, Radka Maxová, Sandra Pereira, Kira Marie Peter-Hansen, Dragoş Pîslaru, Manuel Pizarro, Dennis Radtke, Elżbieta Rafalska, Guido Reil, Daniela Rondinelli, Mounir Satouri, Monica Semedo, Beata Szydło, Eugen Tomac, Romana Tomc, Marie-Pierre Vedrenne, Marianne Vind, Maria Walsh, Stefania Zambelli, Tatjana Ždanoka, Tomáš Zdechovský
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed	Konstantinos Arvanitis, Marc Botenga, Johan Danielsson, Jeroen Lenaers, Pierfrancesco Majorino, Alin Mituța, Eugenia Rodríguez Palop, Anne Sander

NIMELINE LÕPPHÄÄLETUS NÕUANDVAS KOMISJONIS

51	+
ECR	Elzbieta Rafalska, Beata Szydło, Margarita de la Pisa Carrión, Lucia Ďuriš Nicholsonová
ID	Dominique Bilde, France Jamet, Elena Lizzi, Stefania Zambelli
NI	Daniela Rondinelli
PPE	David Casa, Jarosław Duda, Rosa Estaràs Ferragut, Loucas Furlas, Cindy Franssen, Radan Kanev, Stelios Kypouropoulos, Jeroen Lenaers, Miriam Lexmann, Dennis Radtke, Anne Sander, Eugen Tomac, Romana Tomc, Maria Walsh, Tomáš Zdechovský
Renew	Abir Al-Sahlani, Sylvie Brunet, Jordi Cañas, Radka Maxová, Alin Mituța, Dragoș Pîslaru, Monica Semedo, Marie-Pierre Vedrenne
S&D	Marc Angel, Gabriele Bischoff, Vilija Blinkevičiūtė, Milan Brgelez, Johan Danielsson, Estrella Durá Ferrandis, Helène Fritzton, Alicia Homs Ginel, Pierfrancesco Majorino, Manuel Pizarro, Marianne Vind
The Left	Konstantinos Arvanitis, Marc Botenga, Sandra Pereira, Eugenia Rodríguez Palop
Verts/ALE	Katrin Langensiepen, Kira Marie Peter-Hansen, Mounir Satouri, Tatjana Ždanoka

0	-

2	0
ID	Nicolaus Fest, Guido Reil

Kasutatud tähised:

+ : poolt

- : vastu

0 : erapooletu

TEAVE VASTUVÕTMISE KOHTA VASTUTAVAS KOMISJONIS

Vastuvõtmise kuupäev	16.6.2021
Lõpphääletuse tulemus	+: 28 -: 0 0: 0
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Clara Aguilera, Pietro Bartolo, François-Xavier Bellamy, Izaskun Bilbao Barandica, Isabel Carvalhais, Maria da Graça Carvalho, Rosanna Conte, Rosa D'Amato, Giuseppe Ferrandino, João Ferreira, Søren Gade, Francisco Guerreiro, Niclas Herbst, France Jamet, Pierre Karleskind, Predrag Fred Matić, Francisco José Millán Mon, Grace O'Sullivan, Manuel Pizarro, Caroline Roose, Bert-Jan Ruissen, Annie Schreijer-Pierik, Peter van Dalen, Emma Wiesner, Theodoros Zagorakis
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed	Manuel Bompard, Raffaele Stancanelli, Annalisa Tardino

NIMELINE LÖPPHÄÄLETUS VASTUTAVAS KOMISJONIS

28	+
ECR	Bert-Jan Ruissen, Raffaele Stancanelli
ID	Rosanna Conte, France Jamet, Annalisa Tardino
PPE	François-Xavier Bellamy, Maria da Graça Carvalho, Niclas Herbst, Francisco José Millán Mon, Annie Schreijer-Pierik, Theodoros Zagorakis, Peter van Dalen
Renew	Izaskun Bilbao Barandica, Søren Gade, Pierre Karleskind, Emma Wiesner
S&D	Clara Aguilera, Pietro Bartolo, Isabel Carvalhais, Giuseppe Ferrandino, Predrag Fred Matic, Manuel Pizarro
The Left	Manuel Bompard, João Ferreira
Verts/ALE	Rosa D'Amato, Francisco Guerreiro, Grace O'Sullivan, Caroline Roose

0	-

0	0

Kasutatud tähised:

+ : poolt

- : vastu

0 : erapooletu